

HET MAGAZINE VOOR EEN ISLAMITISCH BEWUSTZIJN

EXPLICIET

JAARGANG 14, NUMMER 57 | OKTOBER- NOVEMBER- DECEMBER | PRIJS €3,-

DE VEREISTEN VOOR HET VESTIGEN VAN DE ISLAMITISCHE STAAT AL KHILAFAH

COMMENTAAR: EEN OPEN BRIEF AAN THEODOR HOLMAN NAAR AANLEIDING VAN DIENS VRAGEN OVER HET KALIFAAT **DIVERS:** WIE PROFITEERT ER VAN DEMOCRATIE? EEN WETENSCHAPPELIJKE ANALYSE VAN DE AMERIKAANSE PRAKTIJK **ACHTERGROND:** DE GESCHIEDENIS VAN ISLAM IN CHINA

MISSIE EN VISIE

IEDER MENS DRAAGT IN ZICHZELF HET BEWIJS VAN HET BESTAAN VAN EEN SCHEPPER.

IN PLAATS VAN HAAR TE LATEN DOLEN, HEEFT DEZE SCHEPPER-ALLAH (ﷻ) - ZIJN RECHTVAARDIGHEID EN BARMHARTIGHEID AAN ZIJN SCHEPPING GETOOND: DOOR TE OPENBAREN HET PAD WAAROP ZIJ VOORT DIENST TE GAAN IN DIT LEVEN, ALS OPLOSSING VOOR AL HAAR PROBLEMEN.

ZIJN OPENBARING DRAAGT IN HAARZELF HET BEWIJS DAT ZIJ WERKELIJK VAN HEM (ﷻ) AFKOMSTIG IS; DAARMEE BEWIJZEND DAT DE BRENGER VAN DEZE BOODSCHAP, MOHAMMED (ﷺ), WAARLIJK EEN PROFEET IS.

ONZE VISIE IS DAT DEZE OPENBARING - DE ISLAMITISCHE MANIER VAN LEVEN - INDIEN OBJECTIEF BEOORDEELD HET VERSTAND ERVAN KAN OVERTUIGEN DAT ZE VAN ALLE ALTERNATIEVEN HET BESTE PAST BIJ DE REALITEIT VAN DE MENS EN HET LEVEN.

DE MISSIE VAN EXPLICIT, ALS ONAFHANKELIJK ORGAAN, IS VANUIT DEZE VISIE ISLAM TE PRESENTEREN AAN DE MENSEN: ALS ALTERNATIEF VOOR DE MANIEREN VAN LEVEN DIE RESULTEREN UIT DE IDEOLOGIEËN VAN MENSENHANDEN.

ONS DOEL IS ERVOOR TE ZORGEN DAT DISCUSSIES BETREFFENDE DE WEG VOORWAARTS VOOR DE MENS ISLAM OP BASIS VAN JUISTE KENNIS EN INZICHTEN EN VRIJ VAN VOOROORDEEL EN VOORINGENOMENHEID, BENADEREN.

HET MAGAZINE VOOR EEN ISLAMITISCH BEWUSTZIJN

EXPLICIET

JAARGANG 14
NUMMER 57

AANGEZIEN "COPYRIGHTS EN PATENTEN" NIET IN OVEREENSTEMMING ZIJN MET ISLAM, BENT U VRIJ DE INHOUD VAN IEDERE EDITIE TE VERMENTGVULDIGEN. WIJ VERZOEKEN U WEL ONS ALS REFERENTIE TE VERMELDEN. HET MOET DUIDELIJK ZIJN DAT DE KORAN ALTIJD AUTHENTIEK IS IN ZIJN ORIGINIELE STAAT. HET ARABISCH, AANGEZIEN EEN PERFECTEVERTALING VAN DE KORAN ONMOGELIJK IS, MAKEN WE GEBRUIK VAN VERTALINGEN VAN DE BETEKENISSEN VAN DE HEILIGE KORAN. DEZEN GEVEN Slechts BEPERKT WEEr DE BETEKENIS VAN DE OORSPRONKELIJKE ARABISCHE TEKST.

3 MAANDELIJKS MAGAZINE
LOSSE NUMMERS À 3 €
JAARABONNEMENT À 15 €
(INCL. VERZENDKOSTEN)

VOOR EEN JAARABONNEMENT, ZOWEL IN NEDERLAND ALS BELGIË, CONTACTEER U:

ABONNEMENTEN SERVICE
POSTBUS 51043
3007 GA ROTTERDAM

NA OVERMAKING VAN DE ABONNEMENTSGELDEN ONTVANGT U DAN EXPLICIET MAGAZINE EEN JAAR LANG BIJ U THUIS.

TEN NAME VAN DHR. T. BABAYIGIT
NEDERLAND REKENING NUMMER:
GIRO 7711613

TEN NAME VAN EXPLICIET
MAGAZINE
BELGIË REKENING NUMMER:
BE44 0016 9084 0645

INHOUDSOPGAVE

REDACTIONEEL

DE OORLOG TEGEN ISG MISLEIDT DE MENSEN IN HET WESTEN TOT EEN NIEUWE KOLONIALE OORLOG IN DE MOSLIMWERELD

BLZ. 04

COMMENTAAR

EEN OPEN BRIEF AAN THEODOR HOLMAN, NAAR AANLEIDING VAN DIENS VRAGEN OVER HET KALIFAAT

BLZ. 08

KHILAFAH

DE VEREISTEN VOOR DE VESTIGING VAN DE ISLAMITISCHE STAAT AL KHILAFAH

BLZ. 24

DIVERS

WIE PROFITEERT VAN DEMOCRATIE? EEN WETENSCHAPPELIJKE ANALYSE VAN DE AMERIKAANSE PRAKTIJK

BLZ. 36

ACHTERGROND

DE GESCHIEDENIS VAN DE ISLAM IN CHINA

BLZ. 42

COLUMN OKAY PALA

HET ANTI-RADICALISME BELEID IS VALS, HYPOCRIET, INEFFICIENT EN GEDOEMD OM TE MISLUKKEN

BLZ. 55

U KUNT OOK CONTACT OPNEMEN VIA ONZE
WETBPAGINA: WWW.EXPLICIET.NL

Redactioneel

DE 'OORLOG TEGEN ISG' MISLEIDT DE MENSEN IN HET WEST NIEUWE KOLONIALE OORLOG IN DE

An aerial photograph of two F-16 fighter jets parked on a tarmac. The jets are light grey with various armaments and pods attached. The background is a flat, brownish-grey surface.

EN TOT EEN E MOSLIMWERELD

Na Irak in 1991, Afghanistan in 2002 en nogmaals Irak in 2003 heeft de westerse wereld zich wederom onder leiderschap van Amerika verenigd voor een oorlog in de moslimwereld. Ditmaal is de officiële vijand de Islamitische Staat Groep (ISG) die opereert in Irak en Syrië. Het is opvallend hoezeer de argumenten voor al deze oorlogen overeenkomen.

In de aanloop naar 1991, 2002 en 2003 werd de vijand geportretteerd als “barbaren” die niet kunnen denken en wier enige doel het is om te moorden en vernietigen. In de aanloop naar de Eerste Golfoorlog van 1991 bijvoorbeeld werd beweerd dat Saddam Hoessein in Koeweit baby’s liet vermoorden door hen uit couveuses te halen. In 2001 werd de Taliban ervan beschuldigd een “oorlog tegen vrouwen” te voeren in Afghanistan. En in 2003 werd Saddam plotseling voorgeworpen dat hij zijn eigen volk martelde en liet vermoorden – alhoewel hij dit altijd al had gedaan, ook al toen het westen nog druk handel dreef met zijn regime. Vervolgens werd gezegd dat de westerse wereld een morele plicht kende om de slachtoffers van deze misdaden te helpen. De aanval op Saddam in 1991 zou noodzakelijk zijn om de “waarden van beschaving” te beschermen. De invasie van Afghanistan zou ten doel hebben het land op te bouwen. En in 2002 zei Amerika dat het Irak wederom wilde aanvallen omdat het een morele plicht voelde om het volk van Irak te helpen. Het laatste argument voor de oorlogen was de bewering dat als de westerse wereld niet zou handelen om de slachtoffers te helpen, zij het gevaar over zichzelf zou afroepen omdat de vijand “niet zal stoppen bij de grens”. In 1990 werd Saddam vergeleken met Adolf Hitler die na Polen te hebben aangevallen heel de wereld naar oorlog had geleid. In 2002 zei men dat de Taliban van Afghanistan een “toevluchtsoord voor terroristen” had gemaakt van waaruit aanvallen op heel de wereld werden voorbereid. In aanloop naar Irak 2003 zei men dat Saddam over massavernietigingswapens beschikte die hij binnen 45 minuten kon afvuren.

Het plan om in Irak en Syrië bombardementen uit te laten voeren onder het mom van “Oorlog tegen de ISG” wordt momenteel op identieke wijze beargumenteerd. Obama noemde de ISG “het kwaad” en “het netwerk van de dood”. Hij deed ook een moreel beroep op de bevolkingen van het westen om actie tegen de ISG te steunen door te zeggen dat het Amerikaanse plan niet enkel voor de Amerikaanse belangen was, maar ook om gewoonweg het juiste te doen. Hij zei dat “de Verenigde Staten van Amerika niet afgeleid of weggehouden zal worden van wat gedaan moet worden. Wij zijn de erfgenamen van een trotse nalatenschap van vrijheid en wij zijn bereid te doen wat noodzakelijk is om deze nalatenschap te beschermen voor de komende ge-

neraties.” En hierna rapporteerden de media dat de ISG bezig zou zijn om aanslagen te organiseren tegen de metro van New York en Parijs.

Anno 2014 weet iedereen dat de gepresenteerde argumenten voor oorlogen van 1991, 2002 en 2003 niets van doen hadden met de ware intenties van de regeringsleiders in de westerse landen. Veel van de gebruikte argumenten zijn pure leugens gebleken, zoals de massavernietigingswapens van Saddam Hoessein. Anderen, zoals de vrouwenrechten in Afghanistan, interesseerden de regeringsleiders nooit werkelijk want ze hebben hier tijdens en na hun oorlog niets voor gedaan. Waar de in deze oorlogen gevallen soldaten uit de westerse wereld dus echt hun levens voor gegeven hebben, is het eigenbelang van hun heersers. Zij wilden de natuurlijke mineralen in de moslimwereld controleren en enkel hiervoor hebben ze de mensen in het westen gemanipuleerd en duizenden van hun jongeren geofferd.

In het licht van deze geschiedenis van leugens ter rechtvaardiging van koloniale oorlogen zou men verwachten dat de media in het westen de plannen van hun regeringen onder een vergrootglas houden, vooral wanneer deze plannen een oorlog in de moslimwereld omvatten. Het tegengestelde lijkt echter waar. Betreffende de “Oorlog tegen de ISG” wordt alles dat de westerse regeringen beweren als feit gepresenteerd en er wordt geen enkele kritische kanttekening geplaatst bij de redeneringen die tot dit voorstel tot oorlog geleid hebben. Niemand heeft gevraagd hoe een nieuwe oorlog in de moslimwereld een oplossing kan zijn voor het probleem van de ISG, aangezien de ISG is ontstaan na de Amerikaanse inval in Irak in 2003. Niemand heeft gevraagd of de ISG ooit zou hebben kunnen opkomen in Irak en Syrië als de heersers in het westen niet tirannieke heersers zoals Al Maliki en Al Assad aan de macht hadden geholpen (In 2000 na de dood van Hafez al Assad zei Madeleine Albright “Het is belangrijk dat Basjar al Assad de mantel overneemt, zodat het transitieproces gewelddoos kan verlopen” en na de verkiezingen in Irak van 2006 en 2010 zorgde Amerika ervoor dat Nouri Al Maliki de president werd alhoewel hij beide keren niet de verkiezingen gewonnen had). Niemand heeft gevraagd hoe men in de misdaden van de ISG, die enkele duizenden doden en tienduizenden

ontheemden ten gevolge hebben gehad, wel een rechtvaardiging voor militair ingrijpen kan zien, maar in de misdaden van Al Maliki, wiens martelkamers al jaren onderwerp van gesprek zijn in de rapporten van Human Rights Watch en Al Assad die in zijn eentje al meer dan 150.000 mensen heeft vermoord en miljoenen verjaagd, niet. Boven alles, niemand heeft gevraagd waarom de “Oorlog tegen de ISG” op zo een manier wordt gedaan dat de verzetsgroepen die niets met de ISG te maken hebben de zwaarste klappen krijgen, de ISG nauwelijks verzwakt raakt en juist het moordende regime van Al Assad versterkt wordt.

Voor iedereen met een greintje verstand en de bereidheid kritische vragen te stellen is het daarom duidelijk dat de zogenaamde “Oorlog tegen de ISG” een nieuwe koloniale oorlog van de westerse heersers is, net zoals de oorlogen van 1991, 2002 en 2003 dit waren. Het werkelijke doel van de oorlog is niet de ISG maar het onder controle houden van de mensen in Irak en Syrië, zodat de financiële elite in de westerse wereld van hen en de mineralen onder hun voeten kan profiteren. Omdat de mensen in het westen in principe goede mensen zijn moet de media deze oorlog wel verkopen als een noodzakelijke humanitaire interventie, omdat er anders geen publieke steun voor de criminele plannen van de westerse heersers is. Dit doet de gedachten teruggaan naar wat Hermann Göhring, de adjudant van Adolf Hitler, eens zei: “Natuurlijk willen de mensen geen oorlog. Waarom zou een arme boer zijn leven riskeren in een oorlog, wanneer de best mogelijke uitkomst hiervan voor hem is in één stuk terugkeren naar zijn boerderij? (...) Het zijn uiteindelijk de leiders van het land die het beleid bepalen en het is altijd eenvoudig om de mensen mee te krijgen, ongeacht of het een democratie is, een fascistische dictatuur, een parlement, of een communistische dictatuur. (...) Stem of geen stem, de mensen kunnen er altijd toe gebracht worden om te doen wat hun leiders willen. (...) Het enige dat je hoeft te doen is hen er van te overtuigen dat ze aangevallen worden, en dan degene die oproepen tot vrede bekritisieren voor een gebrek aan vaderlandsliefde en het blootstellen van de natie aan groter gevaar.”

De mensen in het westen zouden daarom geen steun moeten verlenen aan de “Oorlog tegen de ISG”, of aan welke oorlog dan ook van hun heer-

sers in de moslimwereld. De moslims in Irak en Syrië zijn niet in opstand gekomen tegen hun heersers omdat ze het westen haten, maar omdat hun – door de westerse regeringen geïnstalleerde – heersers hen tiranniseren. De opstanden in de moslimwereld zijn daarom prijzenswaardig, precies zoals eerder de Franse Revolutie dit was of nog eerder de opstand in de Nederlanden. Omdat de heersers in het westen de tirannie in de moslimlanden echter willen laten voortduren, hebben de tirannen in Irak en Syrië hun landen tot chaos gebracht. Uit deze chaos is de ISG voortgekomen, een relatief kleine groep die onder de mensen van Irak en Syrië geen echte steun heeft. De mensen in Irak tolereren de ISG enkel en alleen omdat het regime van Al Maliki hen nog slechter heeft behandeld, terwijl de meeste Syriërs de ISG hekelen omdat deze de opstand tegen Al Assad ernstig verzwakt heeft. De ISG is dus niet een bewijs dat de moslims een bedreiging of gevaar zijn voor de mensen in het westen, maar ze is een bewijs dat de heersers in het westen een bedreiging voor de menselijkheid zijn.

Onze oproep aan de mensen in het westen is dan ook: steun niet de “Oorlog tegen de ISG” die enkel verder wil onderdrukken en tiranniseren, maar steun de onderdrukten en getiranniseerden en weerhoudt uw heersers van hun valse plannen.

Commentaar

A close-up, low-angle portrait of Theodor Holman. He is an older man with white hair, wearing dark-rimmed glasses. His face is in profile, looking downwards and to the left. His hand is resting under his chin, suggesting a thoughtful or contemplative expression. The background is blurred, focusing attention on his features.

EEN OPEN BRIEF AAN **THEODOR HOLMAN** NAAR AANLEIDING VAN DIENS VRAGEN OVER HET KALIFAAT

WAN
EN

Geachte heer Holman,

In uw column “De voordelen van het Kalifaat” in Het Parool van 4 september 2009¹ stelt u een fictieve persoon een aantal vragen over het leven in het Kalifaat.

Omdat uw opvattingen betreffende religie in het algemeen, en Islam in het bijzonder, welbekend zijn, begrijp ik dat deze vragen niet voortkomen uit oprechte interesse uwerzijds in het Kalifaat. Het ontvangen van serieuze, gefundeerde antwoorden op de vragen was dus meest waarschijnlijk niet wat u ten doel had toen u uw column schreef.

Toch dacht ik dat het waardevol zou zijn als serieuze en gefundeerde antwoorden op uw vragen opgesteld zouden worden. Enerzijds omwille van de waarheid en het in ere houden van de geschiedenis, want sommige van de vragen in uw column wekken de indruk dat uw kennis van het Kalifaat en de geschiedenis van deze Islamitische staatsvorm enigszins gebrekkig is. Anderzijds omdat sommigen van uw vragen gewoonweg uitstekend zijn en de beantwoording ervan niet anders dan waardevol kan zijn voor het publieke debat over het Kalifaat dat is losgebarsten naar aanleiding van de opkomst van de Islamitische Staat Groep (ISG) in Irak en Syrië.

Ik ben daarom zo vrij geweest deze brief op te stellen, waarin ik zal proberen uw waardevolle vragen één voor één te beantwoorden. Ik hoop dat u mijn inspanning zult kunnen waarderen.

Geachte heer Holman,

Alvorens ik inga op uw vragen moet ik een belangrijk algemeen punt maken, namelijk dat het niet correct is om het gebied momenteel onder controle van de ISG groep als referentie te nemen. Ik zal uitleggen waarom precies.

Het Kalifaat is de Islamitische staatsvorm die zich verhoudt tot Islam ongeveer zoals de democratische staatsvorm zich verhoudt tot de seculier liberale ideologie. De democratische staatsvorm, die gekenmerkt wordt door de vorming van een parlement en het organiseren van verkiezingen, is noodzakelijk om de seculier liberale ideologie praktische

Het gebied dat door de ISG gecontroleerd wordt is daarom geen Kalifaat en zal het binnen afzienbare tijd ook niet worden. Voor deze redenen mag de huidige situatie in Irak en Syrië niet gebruikt worden om vragen betreffende het Kalifaat te beantwoorden.

toe te kunnen passen. Want er kan geen echte seculiere vrijheid zijn als de mens niet zelf de wet kan bepalen.

Net zo is het Kalifaat noodzakelijk voor Islam want de Islamitische manier van leven vereist dat de Islamitische wetgeving ten uitvoer gebracht wordt. Dit, op zijn beurt, vereist een staat omdat een staat wetgeving implementeert en de naleving ervan verzekert door de overtreding ervan te bestraffen. De Islamitische wetgeving bevat regels die uiteenzetten welke staatsinstellingen en instituten precies gevestigd moeten worden om de Islamitische wetgeving ten uitvoer te brengen en de Islamitische manier van leven praktisch te realiseren. Bijvoorbeeld zegt de Islamitische wet dat aan het hoofd van deze staatsvorm een Kalief moet staan, omdat Profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft gezegd “Na mij zullen Kaliefen zijn, en zij zullen velen zijn” (Moeslim) – vandaar de naam Kalifaat voor deze Islamitische staatsvorm. Het Kalifaat kan daarom gedefinieerd worden als “de Islamitische wetgeving tezamen met de Islamitische staatsinstellingen en instituten die deze wetten implementeren”.

De ISG is een gewapende beweging die een stuk land onder haar controle heeft gebracht. Zijzelf is daarom niet het Kalifaat want zij is geen staat. Het gebied onder controle van de ISG is evenmin het Kalifaat omdat de staatsinstellingen en instituten

die noodzakelijk zijn voor de implementatie van de Islamitische wetgeving daar ontbreken. Volgens haar eigen communicaties probeert de ISG momenteel deze staatsinstellingen en instituten op te richten, maar het is duidelijk dat deze missie nog lang niet volbracht is.²

Op persoonlijke titel wens ik hieraan toe te voegen dat het ook niet verwacht mag worden dat de ISG op korte termijn zal slagen in het vestigen van de noodzakelijk staatsinstellingen en instituten. Voor deze missie is een duidelijke, gedetailleerde en door Islamitische wetgeving ondersteunde visie noodzakelijk en deze ontbreekt bij de ISG volkomen. Het bewijs hiervoor is dat niemand van de aanhangers van de ISG kan articuleren wat de beweging precies probeert op te bouwen.

Het gebied dat door de ISG gecontroleerd wordt is daarom geen Kalifaat en zal het binnen afzienbare tijd ook niet worden. Voor deze redenen mag de huidige situatie in Irak en Syrië niet gebruikt worden om vragen betreffende het Kalifaat te beantwoorden.

Het Kalifaat bestaat momenteel dus niet in de praktijk, maar de betekenis van het concept is wel tot in detail uitgewerkt door de internationale Islamitische politieke partij Hizb ut Tahrir. Zij heeft middels boeken, pamfletten, lezingen en interviews precies uiteengezet wat de staatsinstellingen en instituten van het Kalifaat zijn, welke wetten zij zullen implementeren, welke rechten en plichten voor de burgers van het Kalifaat hieruit zullen resulteren, wat precies de verhouding zal zijn tussen deze staatsinstellingen en instituten enerzijds en de burgers anderzijds (oftewel hoe de burgers de staatsinstellingen en instituten ter verantwoording zullen kunnen roepen), enzovoorts, enzovoorts. Deze visie is zo gedetailleerd dat erin de antwoorden gevonden kunnen worden op alle mogelijke vragen betreffende het Kalifaat. Bovendien, Hizb ut Tahrir werkt vanuit religieus motief voor heroprichting van het Kalifaat in de Islamitische wereld en niet vanuit pragmatisch motief. Haar visie betreffende het Kalifaat is daarom niet slechts woorden en mooie praatjes om de mensen te misleiden maar haar daadwerkelijke doel.

De visie van Hizb ut Tahrir is daarom het beste

referentiekader voor iedere discussie over het Kalifaat en de informatiebron waarop ik mijn beantwoording van uw vragen heb gebaseerd.

“Kun je in het Kalifaat een uitkering krijgen, zoals hier, voor als er geen werk is”

Uw eerste vraag is één van die vragen die de indruk wekken dat uw kennis van het Kalifaat en de geschiedenis van deze Islamitische staatsvorm enigszins gebrekkig is. Het Kalifaat stelde namelijk reeds tijdens de 7e eeuw naar christelijke jaartellingen uitkeringen in om haar burgers die niet door middel van werk in hun levensonderhoud konden voorzien, te steunen.

Verantwoordelijk hiervoor was de tweede Kalief van de Islamitische Staat, ‘Oemar bin Al Chattab.³ Er is overgeleverd dat Khalifa ‘Oemar eens voorbij een oude man van de niet-moslim onderdanen van het Kalifaat liep die hij bedelend aantrof. Hij vroeg deze man: “Wat is de reden dat je dit doet?”. De oude man antwoordde: “De leeftijd, djiziyya-belasting en behoefte”. Khalifa ‘Oemar zei tot hem: “We hebben je onrechtvaardig behandeld, want we hebben djiziyya van je genomen toen je jong was maar niet voor je gezorgd nu je oud bent”. ‘Oemar nam de man daarop mee naar zijn huis en gaf hem te eten. Hierna stuurde hij de man naar de staatskas en gaf de opdracht niet langer de djiziyya-belasting van de man te nemen en om in plaats daarvan hem een uitkering te geven. Khalifa ‘Oemar nam deze beleidsmaatregel omdat hij van mening was dat Allah Almachtig hem hiertoe had verplicht:

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ

“En de aalmoezen zijn voor de armen en de behoeftigen”
(Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera At Tauba 9, vers 60)⁴

Al eeuwen voordat de Europese landen het concept begonnen te bediscussieren waren uitkeringen dus al praktijk in het Kalifaat. De ontwerpgrondwet voor het komende Kalifaat van Hizb ut Tahrir wil deze historische trots van de moslims terugbrengen. Het zegt betreffende de kwestie:

“Artikel 156: De Staat dient voor degene die geen geld heeft de kosten van het dagelijks leven te dragen, als zijn werk en zijn familieleden niet verantwoordelijk gehouden kunnen worden voor zijn financieel onderhoud. De Staat is verantwoordelijk voor behuizing en het levensonderhoud van de invalide en gehandicapte mensen.”

Voor de goede orde, deze ontwerpgrondwet zegt ook:

“Artikel 6: Het is de Staat niet toegestaan om op enigerlei wijze te discrimineren tussen haar onderdanen, of het nu regeren betreft, wetgeven, of het behartigen van de belangen. Al de onderdanen van de Staat zullen gelijk behandeld worden, ongeacht ras, kleur, of enig andere overweging.”

De garantie van levensonderhoud geldt dus niet alleen voor de moslims maar voor alle onderdanen van het Kalifaat, ook de niet-moslims.

“Heeft iedereen er, van kleuter tot student, de kans onderwijs te volgen? (Is er zoiets als studiefinanciering?)”

Net zoals het Kalifaat één van de eerste staten – zo niet de eerste staat – was die uitkeringen instelde voor haar onderdanen, was het ook één van de eerste staten – zo niet de eerste staat – die onderwijs organiseerde voor al haar burgers.

Dit begon al vóór het tijdperk van de Kaliefen, toen Profeet Mohammed (vrede zij met hem) de heerser in de Islamitische Staat was. De moskee die hij (vrede zij met hem) liet bouwen werd ook gebruikt als school voor de mensen van Al Madina. De mensen kwamen naar de moskee niet enkel om over Islam te leren, maar ook om te leren lezen en schrijven. Profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft zelfs gezegd: **“Wie naar mijn moskee komt met de oprechte intentie om les te geven en om waardevolle kennis te verspreiden zal een beloning krijgen gelijk aan de beloning voor degene die vecht voor de zaak van Allah ﷺ.”** (Ibn Maadja, Ahmed). En: **“Wie in de ochtend naar mijn moskee komt met de oprechte intentie om les te geven zal een beloning krijgen gelijk aan de Hadj.”** (Tabarani).

De ontwerpgrondwet voor het komende Kalifaat van Hizb ut Tahrir stipuleert op basis hiervan dat onderwijs gratis moet zijn voor de onderdanen van het Kalifaat:

“Artikel 177: Het is verplichting op de Staat om ieder individu, hetzij man of vrouw, van onderricht te voorzien in de zaken noodzakelijk voor het leven. De Staat moet dit kosteloos beschikbaar stellen op niveau van basis- en middelbaar-onderwijs. De Staat dient al het mogelijke te doen om voor iedereen de toegang tot een universitaire opleiding geheel kosteloos te maken.”

“En kan ik de lokale kalief, als ik het niet met hem eens ben, na verloop van tijd wegstemmen, zoals hier het geval is?”

Bij het formuleren van vragen betreffende het Kalifaat moet men proberen te onthouden dat deze staat fundamenteel anders is dan de democratische staat die men in de westerse wereld gewend is.

In de democratische staat kiezen de mensen vertegenwoordigers die vervolgens de vrijheid krijgen om de wet te maken. Het idee achter de democratie is dat de gekozen vertegenwoordigers de belangen van hun kiezers zullen dienen in hun werk. In een poging dit te garanderen vinden de verkiezingen periodiek plaats waarbij de vertegenwoordigers herbenoemd kunnen worden of vervangen. Deze periodieke verkiezingen dienen om de vertegenwoordigers te disciplineren en onder controle van de burgers te houden, zodat zij in hun dagelijks werk de wetten zullen maken die de belangen van de burgers dienen en niet hun eigen belangen of die van een elite in de staat.

In de Islamitische staatsvorm het Kalifaat heeft niemand daarentegen het recht om wetten te maken behalve Allah de Almachtige. In tegenstelling tot de democratische president of premier is de taak van de Kalief dus beperkt tot het uitvoeren van de Islamitische Wetten die in de Islamitische openbaringsbronnen beschreven staan. Daarom bestaat er in het Kalifaat geen behoefte aan periodieke verkiezingen omdat de zaken die dezen noodzakelijk maken in de democratie, niet bestaat in het Kalifaat.

Zolang hij zijn taak doet blijft een Kalief dus in positie. Als iemand echter twijfelt of de Kalief zijn taak wel doet dan kan hij een onafhankelijke recht-

bank vragen een onderzoek in te stellen naar de Kalief. Deze rechtbank is genaamd het Hof voor Onrechtvaardige Handelingen. De ontwerpgrondwet voor het komende Kalifaat van Hizb ut Tahrir zegt over dit Hof:

“Artikel 87: De rechter van het Hof voor Onrechtvaardige Handelingen is aangesteld om al de onrechtvaardige handelingen te corrigeren die zijn verricht door de Kalief, de gouverneurs of een andere staatsambtenaar tegen een persoon die leeft in de Staat, ongeacht of deze nu een staatsburger is of niet.”

“Artikel 90: Het Hof voor Onrechtvaardige Handelingen heeft de autoriteit om iedere bestuurder, gouverneur of ambtenaar van de Staat uit zijn functie te ontheffen, inclusief de Kalief, in geval dit de enige manier is waarop de onrechtvaardigheid verwijderd kan worden.”

Het Hof voor Onrechtvaardige Handelingen hoeft overigens niet te wachten op een klacht betreffende iemand in het staatsbestel. Het mag ook op eigen initiatief onderzoek instellen als het vermoedens heeft dat iemand in het staatsbestel, ergens, de Islamitische Wet breekt of niet implementeert:

“Artikel 92: Het Hof voor Onrechtvaardige Handelingen heeft de autoriteit om iedere zaak te behandelen, ook indien er geen klager is.”

Net zoals de democratische staat beschikt het Kalifaat dus eveneens over checks-and-balances die ervoor zorgen dat de mensen in posities van autoriteit hun taak doen zoals zij overeengekomen zijn met de burgers die hen aangesteld hebben. Omdat het Kalifaat anders is dan de democratische staat zijn deze checks-and-balances anders en zou men niet moeten verwachten dat zij hetzelfde zijn.

“En krijgen we, als we ineens geen dadels meer aan Nederland kunnen verkopen, omdat we Nederland boycotten, in het Kalifaat ook een tegemoetkoming in de kosten?”

Uw vraag behoort beantwoord te worden met een

wedervraag: “Wat voor reden zou de komende Islamitische Staat kunnen hebben om Nederland te boycotten?”

Wij moslims zijn welbekend met de hechte relatie van respect en samenwerking die het Kalifaat en Nederland eeuwen lang hebben gehad. Toen de Lage Landen gebukt gingen onder het juk van de Spaanse koning was het de Kalief in Istanboel die deze landen hielp zich te bevrijden en het koninkrijk der Nederlanden op te richten. Slechts enkele maanden nadat de Nederlanders in 1566 hun opstand waren begonnen ontvingen ze al een brief van de Ottomaanse Kalief Soeleyman (1494 – 1566) waarin deze de opstandige Nederlanden financiële en militaire hulp toezegde. In reactie op de brief stuurden de Nederlanders in 1568 een delegatie naar Istanboel die officieel werd ontvangen door de Kalief.

Om de Nederlanders praktisch te helpen openden de moslims vervolgens een front tegen de Spanjaarden in de Middellandse Zee. Ze veroverden Cyprus en delen van Venetië om de Spanjaarden te dwingen hun aandacht op de Middellandse Zee te vestigen. De Spanjaarden konden hierdoor minder troepen inzetten in de Nederlanden. Tussen 1579 en 1582, vervolgens, reisden vertegenwoordigers van grootvizier Sokollu Mehmet (1506 – 1579) diverse keren van Istanboel naar Antwerpen om de Nederlanders geld te kunnen geven en wapens en kleding te kunnen leveren.

Als uiting van dank voor deze hulp gebruikten de Nederlandse opstandelingen Ottomaanse vlaggen op hun schepen en hanteerden ze de leus “Liever Turks dan Paaps”. De steun van de moslims maakte des te meer indruk op de Nederlanders daar al de andere Europese landen geweigerd hadden hen hulp te bieden.

Door een gebeurtenis in 1604 werd een verdere stap in de relatie tussen Nederland en het Kalifaat genomen. Bij de verovering van Sluis op de Spanjaarden in 1604 viel een Spaans galei-eskader in handen van de Nederlandse opstandelingen. Onder de galei-slaven bevond zich een groot aantal moslims. De Nederlanders besloten hen in vrijheid te stellen zonder losgeld te eisen. Bovendien kregen ze een gratis overtocht naar Noord-Afrika aange-

boden op de schepen die in 1605 een Nederlands gezantschap naar Marokko vervoerden. Zes jaar na deze gebeurtenis ontvingen de Nederlanders een brief van de Groot-Admiraal van de marine van de moslims, Khalil Pasa (1570 – 1629). In deze brief, geschreven namens de Kalief, bevestigde hij de aankomst van de door de Nederlanders bevrijde moslims, waarvoor hij de Nederlanders bedankte. Om de dankbaarheid van de moslims verder te benadrukken bevatte de brief een uitnodiging aan de Nederlanders om een ambassadeur naar Istanboel te sturen zodat de vriendschap en handelsbetrekkingen tussen de twee landen formeel geregeld zouden kunnen worden. De ontvangst van deze brief was feitelijk een grote overwinning voor de opstandelingen en een grootse gebeurtenis in de Nederlandse geschiedenis. Want door een ambassadeur uit te nodigen erkende het Kalifaat de Nederlanden als een onafhankelijke natie, terwijl al de andere Europese landen zoals Groot-Britannië en Frankrijk, Nederland nog altijd als onderdeel van Spanje beschouwden. Het Kalifaat was dus de eerste natie die Nederland als onafhankelijke staat erkende.

In 1611 stuurden de Nederlanders vervolgens Cornelius Haga (1578 – 1654) naar Istanboel om als ambassadeur te fungeren. In 1612 meldde Haga dat hij onder bijzonder gunstige voorwaarden een handelsovereenkomst had gesloten met het Kalifaat. De Nederlanders mochten vrij reizen door de landen van de Islamitische Staat en vrij handel drijven met iedereen. Dit stelde Nederland in staat haar economie verder uit te bouwen.⁵

Derhalve nogmaals de vraag, wat voor reden zou de komende Islamitische Staat kunnen hebben om Nederland te boycotten? Als Nederland stopt met haar huidige “anti-radicalisme” beleid, waaronder zij de moslims probeert voor te schrijven wat van Islam zij wel en niet mogen adopteren en volgen, en haar steun voor de Amerikaanse Oorlog Tegen Terreur stopt, die niets anders is dan een Oorlog tegen Islam waaronder bommen worden gegooid op iedere moslim die weigert een slaaf voor Amerika te zijn, dan is er wat ons betreft geen enkele reden om niet terug te keren naar de traditionele relatie van respect en samenwerking tussen onze beide landen.

“Kan ik in het Kalifaat, zoals hier, subsidie krijgen voor mijn toneelvoorstelling?”

Uw vraag is een interessante, maar ook ietwat vreemde gezien het feit dat de Nederlandse overheid de laatste jaren sterk heeft bezuinigd op haar subsidies voor kunst en cultuur en verschillende organisaties en instellingen die zich bezig houden met kunst en cultuur zijn opgedoekt vanwege deze beperking van de subsidies. U wilt het komende Kalifaat toch niet beoordelen op basis van een maatstaf waaraan uw eigen geliefde democratische Nederland niet eens voldoet?

Het komende Kalifaat zal de kwestie subsidies behandelen net zoals de Nederlandse staat dat doet, zijnde als een kwestie van prioriteiten. De eerste prioriteiten van het Kalifaat zijn bescherming van de grenzen, recht en orde in de samenleving, armoedebestrijding, onderwijs en ziekenzorg. Als er nadat deze zaken geregeld zijn nog geld over is in de staatskas, dan moet de Kalief dit geld gebruiken voor zaken die de moslims profijt bieden. Het is niet onmogelijk dat de Kalief van mening zal zijn dat kunst en cultuur dergelijke profijtelijke zaken zijn en dan staat het hem vrij subsidies in te stellen ter hunner promotie.

Eerlijkheid gebied mij echter te zeggen, dat het niet erg waarschijnlijk is dat het komende Kalifaat op korte termijn kunst en cultuur zal gaan subsidiëren. Iedereen weet dat het beleid van de huidige

heersers in de moslimwereld is, om voor alles de kolonialistische naties – Amerika, Groot-Britannië, Frankrijk voorop – tevreden te stellen en dat zij zaken als defensie, economie, onderwijs en ziekenzorg in deze landen naar een desastreuze toestand heeft geleid. De Kalief zal dit voor al het andere op moeten lossen.

“Hoe zit het met de medische zorg in het Kalifaat?”

De relatie tussen het Kalifaat en medische zorg is een verdere interessante geschiedenis.

Profeet Mohammed (vrede zij met hem) organiseerde als leider van de Islamitische Staat medische zorg voor zijn onderdanen. De Kalief ‘Oemar bin al Chattab bouwde de medische zorg voor de onderdanen van de Islamitische Staat verder uit, naarmate het Kalief groeide. Na hem namen feitelijk al de Kaliefen de organisatie van medische zorg ter harte.

De Kalief Al Walied bin ‘Abdoelmalik, bijvoorbeeld, bouwde in het jaar 705 naar christelijke jaartelling een ziekenhuis in Damascus. Hierna werden ook in alle andere grote steden van de moslimwereld ziekenhuizen gebouwd met professionele medische zorg. Ze hadden verschillende afdelingen zodat patiënten specifieke zorg konden krijgen. Niet alleen waren er afzonderlijke afdelingen voor mannen en vrouwen, maar patiënten met besmettelijke ziektes werden ook afgezonderd van de patiënten

met niet-besmettelijke ziektes, patiënten met geestesziekten werden afgezonderd van patiënten met fysiek ongemak, er was een speciale afdeling voor chirurgische ingrepen, er cetera.

De medische zorg in deze ziekenhuizen was gratis voor de mensen. Naast de ziekenhuizen werden gewoonlijk scholen en bibliotheken gebouwd. Het ziekenhuis van Ibn Toeloen in Cairo had bijvoorbeeld een bibliotheek met meer dan honderdduizend boeken. Ervaren doktoren bezochten daar tezamen met hun studenten de zieken, waardoor de studenten praktische ervaring op konden doen. De totale medische wetenschap werd zo door het Kalifaat vooruitgeholpen. Al Razi (Razes) en Ibn Sina (Avecina) ontwikkelden de wetenschappelijke methode van onderzoek waarna hun publicaties zelfs in Europa standaardwerken werden. Tot in de zeventiende eeuw werden de boeken van de geleerden uit de Islamitische wereld gebruikt om les te geven aan Europese universiteiten.⁶ Het boek over chirurgie van Al Zahrawi (Albucasis) werd meer dan 500 (!) jaar gebruikt voor onderwijs aan de Europese universiteiten en verschillende van de door hem ontwikkelde chirurgische instrumenten worden tot op de dag van vandaag gebruik bij operaties.⁷

De huidige situatie van ziekenzorg in de moslimwereld is duidelijk anders maar dus niet representatief voor Islam en het Kalifaat. Het komende Kalifaat zal werken om de glorie van weleer terug te brengen. De ontwerpgrondwet voor het komende Kalifaat van Hizb ut Tahrir zegt over medische zorg:

“Artikel 164: De staat zorgt voor gratis gezondheidszorg voor iedereen, maar het verhindert niet het gebruiken van private medische zorg noch de verkoop van medicijnen.”

Het zal tijd kosten om de gevolgen van vele jaren van nalatigheid door de huidige heersers in de moslimwereld ongedaan te maken, maar het plan ervoor is klaar. Wat de Kalief snel zal kunnen doen is de vele duizenden hoogopgeleide moslim doktoren en onderzoekers terughalen die vanuit de moslimlanden naar het westen zijn vertrokken vanwege een gebrek aan mogelijkheden in hun eigen landen. Dit zal direct een groot verschil maken. Door deze mensen vervolgens de faciliteiten voor zowel theoretisch als praktisch onderzoek en studie te geven

zal het Kalifaat ook op relatief korte termijn de medische zorg verder door kunnen ontwikkelen naar eerst westers niveau en vervolgens daaraan voorbij.

“En hoe zit het met de vrijheid van meningsuiting in het Kalifaat?”

U heeft uw vraag verder gedetailleerd: “Mag iedereen daar, zoals hier, zeggen wat hij wil? Mag iedereen daar, zoals hier, denken wat hij wil?”

Om uw vraag te kunnen beantwoorden moet ik twee belangrijke punten maken.

Ten eerste, vrijheid van denken en vrijheid van meningsuiting zijn twee verschillende dingen. Men hoeft immers niet altijd te zeggen wat men denkt en iedereen weet dat het voor het bewaren van pais en vree in het gezin, op het werk of in de samenleving soms maar beter is om juist niet te zeggen wat je denkt. In antwoord op uw vraag zal ik daarom vrijheid van denken en vrijheid van meningsuiting apart behandelen.

Ten tweede, uw bewering dat men “hier” alles mag zeggen en denken wat men wilt is natuurlijk niet conform de realiteit. Voor wat betreft vrijheid van meningsuiting, het is welbekend dat de wet laster en smaad verbiedt, in het bijzonder wanneer gericht tegen het koningshuis of vertegenwoordigers van de staat zoals politie. Oproepen tot geweld zijn eveneens verboden. Verder krijgt degene die oproept tot een (geweldloze) verandering van de staatsvorm in Nederland, de AIVD in zijn nek – dat kan men toch niet een situatie van vrijheid noemen. [8].

Voor wat betreft vrijheid van denken, wat is volgens u de betekenis van het Nederlandse regeringsbeleid tegen radicalisme, waaronder scholen en burgers opgeroepen worden contact op te nemen met de autoriteiten indien een persoon in hun omgeving “tekenen van radicalisme” vertoont? Dit beleid is gebaseerd op de aanname dat iedere afwijking van de seculier liberale norm een potentieel gevaar is. Bepaalde bevolkingsgroepen – lees: moslims – moeten volgens dit beleid goed in de gaten gehouden worden, omdat zij een neiging hebben af te wijken van de seculier liberale norm en zodat dit

zo snel mogelijk “behandeld” kan worden wanneer het zich voordoet.⁹ Er waren tijden dat Nederland de nazi’s en de communisten bekritiseerde vanwege precies dezelfde beleidslijnen...

De echte realiteit in Nederland is dus dat men mag denken en zeggen wat men wil, zolang het denken en spreken maar niet ingaat tegen fundamentele ideeën en waarden waar de Nederlandse samenleving mee is opgebouwd zoals vrijheid, secularisme en democratie. U kunt dit niet ontkennen want ik heb u vaak genoeg horen zeggen dat ondemocratische ideeën “gevaarlijk” zijn.¹⁰

Islam kent deze angst voor “andere” ideeën niet. Allah de Almachtige zegt:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ

“Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, de Leiding is duidelijk van de dwaling te onderscheiden.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Baqara 2, vers 256)

Dit vers werd geopenbaard toen sommige moslims aan Profeet Mohammed (vrede zij met hem) vroegen of zij hun volwassen kinderen mochten dwingen eveneens moslim te worden. De betekenis ervan is dat vrijheid van denken absoluut is in Islam. Er zullen in het komende Kalifaat geen “gevaarlijke ideeën” bestaan. Sterker nog, de niet-moslims zal

de ruimte gelaten worden om volgens hun eigen, niet-Islamitische ideeën hun leven in te richten. De ontwerpgrondwet voor het komende Kalifaat van Hizb ut Tahrir zegt hierover:

“Artikel 7: De Islamitische Staat past, volgens de hieronder beschreven visie, de Goddelijke Wet in zijn geheel toe op alle burgers die het staatsburgerschap van de Islamitische Staat dragen, ongeacht of zij moslim of niet-moslim zijn, op de volgende manier:

a. De Goddelijke Wet wordt, zonder enige uitzondering, ten uitvoer gebracht op alle moslims.

b. Bij wat niet in conflict is met de algemene ordening, zijn de niet-moslims vrij in hun keuze van religie en aanbidding.

d. Inzake de spijswetten en klederdracht worden niet-moslims behandeld volgens hun religie of geloofsovertuiging, binnen het raamwerk gesteld door de Goddelijke Oordelen.

e. Huwelijken en echtscheidingen tussen niet-moslims onderling geschieden volgens hun religie. Echter, tussen niet-moslims en moslims wordt de Goddelijke Wet van toepassing.”

Vrijheid van meningsuiting zal in het komende Kalifaat niet absoluut maar beperkt zijn, zoals het ook in de Nederlandse democratische staat niet absoluut maar beperkt is. In principe mag men niet oproepen tot ideeën die ingaan tegen Islam of het Kalifaat. Men mag deze ideeën wel hebben, maar er niet toe oproepen. Een uitzondering op deze algemene regel geldt wanneer discussies en debatten georganiseerd worden tussen vertegenwoordigers van de verschillende religies en ideologieën om de waarheid de gelegenheid te geven zichzelf te tonen aan de mensen. Bij deze bijeenkomsten zullen de vertegenwoordigers van al de deelnemende religies en ideologieën de ruimte krijgen om zichzelf te presenteren.

“En is er, zoals hier, een rechtspreekende macht die niets van doen heeft met de wetgevende en de uit-

voerende macht?”

De scheiding der machten is een uitvinding van de bedenkers van de seculiere democratie en is bedoeld om deze seculiere democratie op juiste wijze te laten functioneren. Oftewel, om ervoor te zorgen dat de wetten die gemaakt worden door de gekozen vertegenwoordigers van de burgers de belangen van de burgers behartigen en niet het eigenbelang van de gekozen vertegenwoordigers.

Ik heb al uitgelegd dat het fundament waar het Kalifaat op gebouwd is helemaal anders is dan het fundament onder de seculiere democratie. Het doel van het Kalifaat is niet “het maken van wetten ter behartigen van de belangen van de burgers”, maar het “ten uitvoer brengen van de Islamitische Wet ter behartiging van de belangen van de burgers”. Vanwege dit fundamentele verschil tussen beide staatsvormen moeten de checks-and-balances in beiden wel anders zijn en daarom heeft het weinig nut om te vragen of in het Kalifaat de checks-and-balances van de seculiere democratie zullen zijn.

Het antwoord op uw vraag is daarom dat de Islamitische Staat niet de check-and-balance “scheiding der machten” kent. Het Kalifaat kent haar eigen checks-and-balances, die het al praktiseerde eeuwen voordat het westen over dit concept begon na te denken.

Allah de Almachtige zegt:

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

“O, gij die gelooft, weest voorstanders der rechtvaardigheid, getuigen voor Allah, zelfs al was het tegen uzelf, of ouders en verwanten. Hetzij rijk of arm, Allah is beter dan beiden. Volgt niet de begeerten, opdat gij niet onrechtvaardig zult zijn. En als gij de waarheid omzeilt of er u van afwendt, Allah is goed op de hoogte van wat gij doet.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera An Nisaa 4, vers 135)

En:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ

بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا
تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

“O, gij die gelooft, weest oprecht voor Allah en getuigt met rechtvaardigheid. En laat de vijandschap van een volk u niet aansporen, om onrechtvaardig te handelen. Weest rechtvaardig, dat is dichter bij de vroomheid en vreest Allah, voorzeker, Allah is op de hoogte van hetgeen gij doet.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Maida 5, vers 8)

Rechtvaardigheid in de context van regeren betekent “de mensen geven wat hun recht is, en van hen eisen enkel wat hun plicht is”. De beide verzen uit de Koran geven aan hoe hoog Islam deze rechtvaardigheid acht.

Profeet Mohammed (vrede zij met hem) was een voorbeeld wanneer het aankwam op rechtvaardigheid. Er is overgeleverd door Imaam Al Boechari dat op een dag een man van Profeet Mohammed (vrede zij met hem) eiste dat hij (vrede zij met hem) zijn schuld terug zou betalen. Hij deed dit op uiterst ruwe en ongemanierde wijze, wat de metgezellen van de Profeet woedend maakte. Profeet Mohammed (vrede zij met hem) zei echter: **“Laat hem met rust, want de schuldeiser heeft het recht om (op ruwe wijze) te vragen”**.

De Kaliefen na Profeet Mohammed (vrede zij met hem) volgden zijn (vrede zij met hem) voorbeeld. Zo verloor de vierde Kalief ‘Ali bin Aboe Talib eens zijn bewapening, waarna hij deze terugvond onder het bezit van een joodse inwoner van het Kalifaat. De Kalief ‘Ali eiste daarop zijn bewapening terug van de joodse man, maar de man weigerde en eiste tussenkomst van een rechter. Kalief ‘Ali en de joodse man meldden zich daarop voor de rechter genaamd Sjoerayh. Qadhi (rechter) Sjoerayh onderzocht de bewapening en herkende dezen als de bewapening van Kalief ‘Ali. “Echter”, zei hij, “het recht eist van jou dat je tenminste twee mensen aandraagt die kunnen bewijzen dat de bewapening de jouwe is”. De eerste getuige die Kalief ‘Ali aandroeg was een man genaamd Qanbar. Hiernaast presenteerde hij zijn zoons Hassan en Husein als getuigen. Qadhi Sjoerayh zei echter: “De getuigenis van zoons voor hun vader kan niet geaccepteerd

worden”. De Qadhi oordeelde daarom dat de joodse man de bewapening mocht behouden vanwege gebrek aan bewijs tegen hem. Kalief ‘Ali accepteerde dit oordeel.

In het komende Kalifaat zal er een Hof voor Onrechtvaardige Handelingen bestaan die als taak zal hebben om de handelingen van de leiders te toetsen aan de Islamitische Wet en om erop toe te zien dat onrechtvaardigheden oftewel overtredingen van deze wet door de leiders gecorrigeerd worden. Volgens de ontwerpgrondwet voor het komende Kalifaat van Hizb ut Tahrir zullen de rechters van het Hof voor Onrechtvaardige Handelingen niet uit hun positie verwijderd mogen worden op het moment dat zij bezig zijn met een zaak:

“Artikel 36, punt e.: De Kalief benoemt en ontheft de hoge-rechter en de rechters, met uitzondering van de rechter van het Hof voor de Handelingen van Onrechtvaardigheid (Qadhi al Madhaalim) als deze werkt aan een zaak tegen de Kalief, een van diens assistenten of de hogerechter; de directeurs van de departementen van de Staat; de aanvoerders van strijdkrachten; en de generaals.”

“Zijn er in het Kalifaat eigenlijk leuke bladen waarop ik me kan abonneren?”

U heeft uw vraag verder uitgewerkt: “Ik hou van nieuws en wil mijn mening scherpen aan de hand van een hoeveelheid opinies waaruit ik dan de mijne kies. (Ik overweeg iets in het columnisme te doen.) Zijn er bibliotheken, zoals hier, waar ik literatuur uit de hele wereld kan vinden?”

Het Kalifaat heeft altijd de verspreiding van kennis aangemoedigd en geholpen. De Kalief Harun ar Rashied vestigde in de 8ste eeuw naar christelijke jaartelling in Bagdad het “Bayt al Hikma (Thuis van Wijsheid)”, waar hij boeken met kennis van over heel de wereld liet samen brengen en vertalen om wetenschappers de mogelijkheid te geven hiervan te leren en op deze kennis voort te borduren. In Cairo werd het “Dar al Hikma (Land van Wijsheid)” opgericht met hetzelfde doel. De verzamelingen van deze bibliotheken bevatten meer dan honderdduizend boeken. De bibliotheek van Cordoba ten tijde van Islamitisch Spanje bevatte volgens sommige schattingen 400.000 boeken en

volgens andere schattingen 1 miljoen boeken.¹¹ De beste Europese bibliotheken op dat moment moesten het doen met enkele honderden boeken.

De ontwerpgrondwet voor het komende Kalifaat van Hizb ut Tahrir zet uiteen dat het komende Kalifaat haar uiterste best zal moeten doen om deze situatie terug te brengen:

“Artikel 178: De Staat dient de middelen te verstrekken om kennis te ontwikkelen, zoals bibliotheken en laboratoria, naast scholen en universiteiten, om voortgezet onderzoek op het diverse gebied van kennis – zoals Fiqh (jurisprudentie), Oesoel oel Fiqh (methodieken van jurisprudentie), Hadith en Tafsier (Verklaring) van de Koran, Fikr (intellectualisme), geneeskunde, techniek en chemie, uitvindingen en ontdekkingen, enzovoorts, mogelijk te maken voor hen die dit willen. Opdat dit kan leiden aan een overvloed van moejtahidoen (Islamitische geleerden), eminente wetenschappers en uitvinders.”

Naar wat ik begrijp sluiten de bibliotheken in Nederland momenteel massaal omdat de regering geen geld meer over heeft voor het in stand houden van deze instellingen.¹² Dit geeft een belangrijk verschil aan tussen Nederland en het komende Kalifaat: Nederland ziet bibliotheken, boeken en de kennis die zij bevatten als een luxe terwijl het Kalifaat hen ziet als een primaire levensbehoefte.

Overigens, voor wat betreft magazines, dit zal net zoals in Nederland ook in het Kalifaat een kwestie van de markt zijn. Als er behoefte is aan een magazine staat het ondernemers vrij om door middel van een onderneming aan deze behoefte te voldoen. Natuurlijke op voorwaarde dat zij zich aan de geldende wetten houden – inderdaad, wederom precies zoals dat in Nederland het geval is.

“En worden de baby’s in het Kalifaat tegen allerlei ziekten ingeënt en voortdurend door een consultatiebureau in de gaten gehouden?”

Wie bekend is met de geschiedenis waarvolgens inenting naar Europa zijn gekomen, zou niet vragen of in het Kalifaat kinderen ingeënt zullen

worden.

Profeet Mohammed (vrede zij met hem) waarschuwde de mensen al dat sommige ziektes besmettelijk zijn. Hij (vrede zij met hem) zei bijvoorbeeld **“Ren weg van een melaatse zoals je weg zou rennen van een leeuw”** (Boechari en Moeslim) en “Als je verneemt dat een land getroffen is door de pest, ga er dan niet naar toe; en als jouw land getroffen is door de pest, ga er dan niet vandaan.” (Boechari).

Het was ook een moslim die als eerste op wetenschappelijke basis van principe het principe besmettelijkheid besprak. Dit was Al Razi (Razes) in zijn boek “Kitab al Djadari wal Hasba (Boek van pokken en mazelen)” uit de 10e eeuw naar christelijke jaartelling.¹³

Verder was het te danken aan moslims dat Europa bekend raakte met het principe van inenting tegen besmettelijke ziektes. Begin 18e eeuw was Edward Wortley Montagu de ambassadeur van Groot-Britannië in het Kalifaat. Zijn echtgenote, Lady Mary Wortley Montagu woonde samen met hem in Istanbul. Lady Mary was zeer onder de indruk van de gastvrijheid van de moslims en trok veel met hen op. Zo raakte ze bekend met de gewoonte van de moslims om het vocht uit de wonden van mensen met pokken op de huid van kleine kinderen te smeren. Ze merkte op dat deze kinderen op latere leeftijd nog wel pokken konden krijgen, maar hier eigenlijk nooit aan dood gingen. Terwijl in Europa op dat moment de pokken grote aantallen mensen doodden ieder jaar. Terug in Groot-Britannië begon ze te wedijveren om deze behandeling ook daar geaccepteerd te krijgen. In eerste instantie werd ze verworpen door de medische wereld. Maar na het succes van de behandeling aangetoond te hebben werd de traditionele manier van inenting van de moslims ook in Groot-Britannië toegepast, waardoor miljoenen levens gered werden.¹⁴

“O ja, kan ik verder een lijst van je ontvangen van voordelen die je in het Kalifaat wél en in Nederland niet hebt?”

Het belangrijkste voordeel dat het Kalifaat u biedt

is duidelijk gemaakt door een recent onderzoek gedaan onder leiding van Martin Gilens van de Princeton Universiteit en Benjamin Page van de Northwestern University. Zij hebben 1.779 Amerikaanse beleidsinitiatieven uit de periode 1981 tot en met 2002 bestudeerd en vergeleken met de voorkeuren van de “gemiddelde Amerikaan” (het 50ste inkomenspercentiel), de voorkeuren van de “rijke Amerikaan” (90ste inkomenspercentiel) en de voorkeuren van de grote lobby-groeperingen in Amerika op moment van het beleidsinitiatieven. Uit hun onderzoek is gebleken dat de rijke Amerikanen wat betreft wetgeving eigenlijk altijd hun zin krijgen en dat de gemiddelde Amerikaan eigenlijk alleen zijn zin krijgt als hij hetzelfde wil als de rijke Amerikaan.¹⁵ De betekenis hiervan is dat de seculiere democratie in de praktijk niet werkt. Het is uitgevonden in reactie op de uitbuiting van de massa’s ten gunste van de elite ten tijde van het Ancient Regime in Europe. Maar het heeft uiteindelijk dezelfde situatie tot stand gebracht. Nog steeds bepaalt de elite alles.

Zoals gezegd, in het komende Kalifaat bepaalt niemand de wet behalve Allah de Almachtige en nie-

mand van de mensen zal dus voorgetrokken worden of achtergesteld worden. Ook de rijken niet. Integendeel zelfs, want Allah de Almachtige zegt:

لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

“Wat Allah aan Zijn boodschapper heeft gegeven als buit van het volk van de stadsgebieden, is voor Allah en Zijn boodschapper en voor de naaste familieleden en de wezen en de armen en de reiziger, opdat het niet alleen in omloop zal zijn tussen de rijken onder u. En wat de boodschapper u ook moge geven, neemt het en wat Hij u ook verbiedt, onthoudt u daarvan. En vreest Allah, zeker, Allah is streng in het straffen.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Hasjr 59, vers 7)

De betekenis van “opdat het niet alleen in omloop zal zijn tussen de rijken onder u” is dat de rijkdom moet circuleren in de economie en al de mensen van dienst moet zijn. De ontwerpgrondwet voor het komende Kalifaat van Hizb ut Tahrir zegt daarom:

“Artikel 124: Het fundamenteel economische probleem betreft de verdeling van middelen, bijstand en diensten over alle onderdanen van de Staat, en het betreft het in staat stellen van alle onderdanen deze middelen, bijstand en diensten te gebruiken door hen in staat te stellen zich in te spannen om ze te bezitten.”

Wat het Kalifaat u dus zal bieden is echte gelijkheid voor de wet.

Een ander belangrijk voordeel dat u alleen in het Kalifaat zult kunnen genieten is een systeem van strafrecht dat echt werkt om misdaad te voorkomen. Dat misdaad in de westerse wereld een immens probleem is valt niet te ontkennen. Juist het meest succesvolle democratische land, Amerika, heeft de grootste gevangenispopulatie in de wereld. In Expliciet Magazine nummer 4 van 2011 (Oktober – December 2011) hebben wij in het artikel “Kritiek op het idee van straf in westerse filosofie” uitgelegd hoe dit probleem gebonden is aan de seculier liberale levensvisie. In Expliciet Magazine nummer 2 van 2012 (April – Juni 2012)

Een ander belangrijk voordeel dat u alleen in het Kalifaat zult kunnen genieten is een systeem van strafrecht dat echt werkt om misdaad te voorkomen. Dat misdaad in de westerse wereld een immens probleem is valt niet te ontkennen. Juist het meest succesvolle democratische land, Amerika, heeft de grootste gevangenispopulatie in de wereld.

hebben wij vervolgens middels het artikel “Islam is de oplossing voor het probleem van misdaad” uitgelegd waarom het Kalifaat dit probleem niet zal kennen. In Expliciet Magazine nummer 3 van 2012 (Juli – Augustus 2012), ten slotte, hebben wij in het artikel “Het juridisch systeem van Islam” uiteengezet hoe het Kalifaat precies de bestrijding van misdaad zal organiseren en instellingen en instituten het hiervoor op zal richten. Mocht u dit alles teveel vinden om te lezen dan raden wij u een reis naar een land als Saudi-Arabië aan, dat weliswaar niet volgens de Islamitische wet geregeerd wordt maar nog wel sommige van de Islamitische bestrafingen ten uitvoer brengt. Zelfs deze hele beperkte gebruikmaking van de Islamitische oplossing voor misdaad heeft al een duidelijk positieve invloed. In tegenstelling tot Amsterdam is uw fiets daar veilig, ook als u vergeet hem op slot te doen.

Het laatste voordeel van het Kalifaat waar ik u op zou willen wijzen is iets dat iedere Nederlander aan zal spreken. De gemiddelde Nederlander betaalt zeker 30% belasting over zijn bruto salaris, waarna hij op iedere uitgave nog eens ongeveer 20% Belasting Toegevoegde Waarde betaalt. Hiernaast betaalt hij nog provinciale belastingen en gemeentebelastingen, alsook verschillende speciale belastingen op specifieke producten zoals belasting op de auto die hij koopt en de benzine die hij voor zijn auto tankt. Ik durf te zeggen dat alles tezamen de gemiddelde Nederlander al gauw driekwart van zijn inkomen kwijt is aan belastingen. In een artikel in Expliciet Magazine nummer 2 van 2009 (April – Juni 2009) hebben we dit in meer detail geanalyseerd en bekritiseerd. In dit artikel genaamd “De misdaad van belastingen in kapitalisme” hebben we verder ook gewezen op het onrecht dat schuilgaat in het feit dat in de seculiere democratische wereld de belasting op ondernemingen gewoonlijk veel lager is dan de belasting op personen, alsmede het feit dat de belasting op de bronnen van inkomsten van de rijken (aandelen en obligaties) veel lager is dan de belasting op de voornaamste bronnen van inkomsten van de armen (arbeid). In een later artikel getiteld “De bronnen van inkomsten voor de Islamitische Staat”, in Expliciet Magazine nummer 1 van 2010 (Januari – Maart 2010) hebben we hiertegenover geplaatst de belastingen voor de onderdanen van het Kalifaat. Deze zullen voor verschillende redenen onvoorstelbaar veel lager zijn dan wat u in Ne-

derland gewend bent geraakt. We raden u dit artikel dan ook van harte aan.

Meneer Holman,

Ik heb niet de verwachting dat mijn brief u betreffende Islam of het Kalifaat plotsklaps van mening zal doen veranderen. Mijn enige hoop is dat deze beperkte uiteenzetting van de Islamitische staatsvorm het Kalifaat iets van uw angst voor Islam en de moslims zal doen wegnemen.

De ideeën van de moslims zijn anders dan uw ideeën, ja. Maar hoe kan iemand die zegt te geloven in het vrije denken en het vrije woord de ideeën waar hij het niet mee eens is als een bedreiging zien? U moet zich realiseren dat u hierdoor het gedrag vertoont dat u zegt zo te vrezen. Want in uw irrealistische en onnodige angst roept u op tot onderdrukking van de ideeën van de moslims, terwijl uw grote vrees nu juist is dat de moslims uw ideeën zullen komen onderdrukken.

Ik noem uw angst irrealistisch en onnodig want er is feitelijk geen moslim in Nederland die de intentie heeft zijn ideeën aan u op te dringen. De moslims in Nederland hebben als enige bescheiden wens een leven voor henzelf volgens hun eigen religie – precies wat u voor uzelf wenst.

Laat ons daarom de aanwezigheid van alternatieve ideeën als een verrijking van ons persoonlijke leven zien in plaats van dit te vrezen. Als een spiegel die ons de mogelijkheid geeft hetgeen wij in geloven, mogelijk zonder ooit nagegaan te zijn waarom wij hierin geloven, te onderzoeken, en die ons in staat stelt onszelf ervan te verzekeren dat wij leven op de juiste manier, danwel in staat stelt tijdig een verandering hierin aan te brengen.

Een vriendelijke groet, ten slotte, namens de redactie van Expliciet.

Abdullah as Siddiq

¹www.parool.nl/parool/nl/30700/OPINIE/article/detail/3737869/2014/09/04/De-voordelen-van-het-Kalifaat.dhtml

²“In order to run a functioning state, more than courts, police, and schools are required... As ISIS dismantles much of the essential structures of the Syrian and Iraqi states, it is not replacing them with a comprehensive structure of its own. Rather, piecemeal undertakings provide propaganda victories but fail to create enduring and sustainable institutions and processes.” In: “ISIS Governance in Syria”, Institute for the Study of War, www.understandingwar.org/sites/default/files/ISIS_Governance.pdf

³Zie bijvoorbeeld “Kitab al Awa’il (Boek van de Eersten)” van Aboe Hilal al ‘Askari en “Tariech (Geschiedenis)” van At Tabari

⁴“Kitab oel Amwal (Boek van Inkomsten)”, Abu ‘Oebayd al Qasim bin Sallaam; en “Kitab oel Charadj (Boek van Charadj)”, Aboe Joesoef

⁵Zie: “De relatie tussen Nederland en het Osmaanse Rijk in de zeventiende en achttiende eeuw”, auteur onbekend, <http://igitur-archive.library.uu.nl/student-theses/2007-1009-200252/Super%20versie%2005-07.doc>; en “De opkomende internationale betrekkingen tussen Nederland en Turkije”, Armand Sag, www.armandsag.nl/papers/A.%20Sag%20-%20Masterscriptie.pdf

⁶“Health and Well-Being in Islamic Societies: Background, Research and Applications”, Harold G. Koenig en Saad Al Shoaib

⁷“Abu al-Qasim Al-Zahrawi the Great Surgeon”, Ibrahim Shaikh, www.muslimheritage.com/article/abu-al-qasim-al-zahrawi-great-surgeon

⁸“De Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst heeft ... tot taak het verrichten van onderzoek met betrekking tot organisaties en personen die door de doelen die zij nastreven, dan wel door hun activiteiten aanleiding geven tot het ernstige vermoeden dat zij een gevaar vormen voor het voortbestaan van de democratische rechtsorde...”, “Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2002”, http://wetten.overheid.nl/BWBR0013409/geldigheidsdatum_16-03-2012

⁹Zie bijvoorbeeld www.amsterdam.nl/wonen-leefomgeving/veiligheid/openbare-orde/kennisbank/radicalisering/ en www.rotterdam.nl/meldpunt-radicali-

sering

¹⁰“TNT met Maarten van Rossum”, www.at5.nl/tv/at5-specials/aflevering/4179

¹¹“History of Libraries”, <http://eduscapes.com/history/index.htm>

¹²“Sluiting bibliotheken verarmt Nederland”, Peter de Waard, De Volkskrant, www.volkskrant.nl/vk/nl/2686/Binnenland/article/detail/3580884/2014/01/21/Sluiting-bibliotheken-verarmt-Nederland.dhtml

¹³“Al-Razi on Smallpox and Measles”, Abdul Nasser Kaadan, www.muslimheritage.com/article/al-razi-smallpox-and-measles

¹⁴http://en.wikipedia.org/wiki/Lady_Mary_Wortley_Montagu

¹⁵“Testing Theories of American Politics: Elites, Interest Groups, and Average Citizens”, Martin Gilens and Benjamin Page, www.princeton.edu/~mgilens/Gilens%20homepage%20materials/Gilens%20and%20Page/Gilens%20and%20Page%202014-Testing%20Theories%203-7-14.pdf

Khilafah

DE VEREISTEN VOOR DE VESTIGING DE ISLAMITISCHE STAAT **AL KHILAFAH**

EVAN

Wat is de Islamitische Staat Al Khilafa?

De Islamitische Staat Al Khilafa is het politieke leiderschap voor de moslims die de Islamitische Wetgeving compleet, oftewel zonder uitzonderingen, alomvattend, oftewel in al de bereiken van het leven, en exclusief, oftewel niet vermengd met niet-Islamitische wetten, ten uitvoer brengt.

De Islamitische Staat Al Khilafa is een contract tussen de moslims waardoor zij iemand van onder henzelf tot Khalifa verkiezen. Middels dit contract beloven de mensen dat zij hun Khalifa zullen gehoorzamen als en zolang hij de Islamitische Wetgeving compleet, alomvattend en exclusief ten uitvoer brengt over hen; en belooft de Khalifa dat hij de Islamitische Wetgeving compleet, alomvattend en exclusief over hen ten uitvoer zal brengen.

De belofte van gehoorzaamheid wordt bay'a genoemd. De eerste bay'a werd gegeven door de leiders van de stammen van Aws en Chazradj uit Yathrib toen zij Profeet Mohammed ﷺ uitnodigden om bij hen te komen wonen en hun leider te worden. Deze gebeurtenis is bekend geworden als de "Tweede Eed van Al 'Aqaba".

Is de Islamitische Staat Al Khilafa verplicht door Islam?

Allah ﷻ zegt onder meer:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحْذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

*"En spreek recht tussen hen naar hetgeen Allah u heeft
geopenbaard, en volg hun boze neigingen niet, en wees op
uw hoede dat zij u niet afleiden van hetgeen Allah u heeft
geopenbaard."* (Zie de vertaling van de betekenissen
van de Koran, soera Al Maida 5, vers 49)

De betekenis van dit vers is dat de moslims altijd de wetten van Islam moeten gebruiken om hun problemen op te lossen. Dit vereist het bestaan van de Islamitische Staat Al Khilafa omdat enkel een staat wetten aanneemt, implementeert en de naleving ervan verzekert.

Bovendien zegt Allah ﷻ:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

“O, gij die gelooft, gehoorzaamt Allah en Zijn boodschapper en degenen die onder u gezag hebben. En indien gij over iets twist, verwijst het naar Allah en Zijn boodschapper [Islam], als gij gelooft in Allah en de laatste Dag. Dit is beter en uiteindelijk het beste.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera An Nisaa 4, vers 59)

De plicht tot gehoorzaamheid tegenover de leiders is gericht tot alle gelovigen. De implicatie hiervan is dat de moslims een leider moeten hebben omdat er anders niemand is die de moslims kunnen gehoorzamen. Om te kunnen gehoorzamen is dus een leider nodig en omdat een rechtsprincipe in Islam zegt “alles dat noodzakelijk is om een plicht na te komen is in zichzelf verplicht” betekent dit dat het bestaan van een leider verplicht is voor de moslims. Deze leider moet regeren met Islam want enkel de leider die regeert met Islam mag gehoorzaamd worden. Profeet Mohammed ﷺ heeft namelijk gezegd: **“Een moslim moet luisteren en gehoorzamen (tegenover zijn leider), of hij dit nu leuk vindt of niet, zolang het gebod niet ongehoorzaamheid tegenover Allah ﷻ omvat. Als een handeling van ongehoorzaamheid opgelegd wordt (door de heerser) moet men niet luisteren of gehoorzamen.”** (Boechari).

Verder is het feit dat Profeet Mohammed ﷺ zelf niet enkel een religieus leider voor de mensen was maar ook een politiek leider. In Al Medina zorgde hij ﷺ ervoor dat de Islamitische Wetgeving compleet, alomvattend en exclusief ten uitvoer gebracht werd. De mensen vroegen hem ﷺ hoe deze taak gedaan zou moeten worden na hem. Zou er een nieuwe profeet komen om hen in alle bereiken van het leven te leiden? Hij ﷺ antwoordde op deze vraag: **“De stammen van Israël werden geregeerd (kaanat tasoese) door de profeten. Iedere keer dat een profeet stierf werd hij opgevolgd door een andere profeet. En er zal geen profeet na mij zijn. Er zullen choelafaa [meer-voud van Khalifa] zijn en zij zullen velen zijn.”** De mensen vroegen: “En wat gebiedt u ﷺ ons betreffende hen?”. Hij ﷺ antwoordde: **“Vervolmaak jullie belofte van trouw (bay’a) aan hen, de één na de ander, en geef hen hun rechten [gehoorzaam hen zolang zij regeren met Islam], en**

voorwaar, Allah ﷻ zal hen vragen betreffende hetgeen zij verantwoordelijk voor waren.” (Boechari, Moeslim).

De betekenis van dit alles is dat Islam eist dat de Islamitische Wetgeving compleet, alomvattend en exclusief ten uitvoer gebracht wordt, door een Khalifa, in de Islamitische Staat Al Khilafa, en dat de moslims deze Khalifa moeten gehoorzamen zolang hij zijn taak doet.

Hoe komt de Islamitische Staat Al Khilafa komt tot stand?

In het jaar 1924 schafte Moestafa Kemal in Turkije de Islamitische Staat Al Khilafa af. Hij liet de Khalifa het land uitzetten en verbood de Turkse staat om gebruik te maken van Islamitische wetten. Hij nam verder verschillende maatregelen om de moslims zoveel mogelijk van Islam te laten vergeten, zoals het veranderen van het Turkse schrift van Arabische letters naar Latijnse letters (waardoor hij de traditionele Islamitische geleerden kon ontslaan omdat ze “analfabeet” waren) en het verbieden van Islamitisch onderricht op alle plaatsen, buiten door de staat gecontroleerde instellingen (ouders mochten hun kinderen thuis dus geen les meer geven in Islam). Sinds dat moment is de wereldwijde moslimgemeenschap, de Oemma, zonder Islamitische Staat Al Khilafa.

Om de Islamitische Staat Al Khilafa terug te brengen moet het voorbeeld van Profeet Mohammed ﷺ gevolgd worden.

Allah ﷻ droeg Profeet Mohammed ﷺ op om steun voor vestiging van de Islamitische Staat te zoeken onder de stammen van Arabië. Van ‘Ali bin Aboe Taalib ؑ is overgeleverd: “Toen Allah ﷻ de Profeet ﷺ de opdracht gaf om de stammen te benaderen, vergezelden Aboe Bakr en ik de Profeet ﷺ naar Mina naar de plaats van bijeenkomst van de stammen.” (Ibn Hadjar in Fath oel Bari, Abu Noe’am en Al Bayhaqi in Ad Dalaa-il oen Noebewwa).

Hij ﷺ vestigde uiteindelijk de allereerste Islamitische Staat door een groep van vooraanstaande mensen in de plaats Yathrib te overtuigen van de Waarheid van Islam. Zij kwamen naar Mekka om

de pre-Islamitische Hadj te verrichten, op welk moment hij ﷺ hen opzocht en uitnodigde tot Islam. Deze mensen, van de Aws stam en van de Chazradj stam uit Yathrib, accepteerden Islam en vroegen Profeet Mohammed ﷺ iemand naar hun stad te sturen zodat ook de andere mensen daar kennis zouden kunnen maken met deze nieuwe religie. Profeet Mohammed ﷺ stuurde daarop Moes'ab bin 'Oemayr ﷺ naar Yathrib. Moes'ab ﷺ wist een aantal vooraanstaande mensen in Yathrib te overtuigen van Islam. Tijdens de daaropvolgende pre-Islamitische Hadj nodigde deze groep van vooraanstaande mensen uit Yathrib, die zo groot was dat zij een dominante invloed in hun stad had, Profeet Mohammed ﷺ uit om naar hen toe te komen in Yathrib en hun leider te worden.

Profeet Mohammed ﷺ zei tegen hen: **“Ik nodig jullie uit tot trouw, waaronder jullie me zullen beschermen zoals jullie je vrouwen en kinderen zouden beschermen.”** Één van de leiders, Al Bara', nam toen de hand van Profeet Mohammed ﷺ om hem deze eed te geven en zei: “Wij geven onze trouw, o Boodschapper van Allah. Bij Allah, wij zijn mensen van oorlog met wapens welke doorgegeven zijn van vader tot zoon.” Terwijl Al Bara' aan het spreken was onderbrak Aboe al Haytham ibn al Tayhan hem en zei: “O Boodschapper van Allah, we hebben banden met de andere mensen en als wij deze band met hen verbreken en Allah u de overwinning heeft gegeven, zou u dan terugkeren naar uw mensen en ons verlaten?”. Profeet Mohammed ﷺ lachte en zei: **“Nee, jullie bloed is mijn bloed en wat heilig is voor jullie is heilig voor mij. Ik ben van jullie en jullie zijn van mij. Ik zal vechten tegen diegenen die tegen jullie vechten en vrede hebben met diegenen die vrede hebben met jullie.”** Al 'Abbaas bin 'Oebada sprak toen: “O mensen van Chazradj! Realiseren jullie waar jullie jezelf aan verbinden in het zweren van steun aan deze man? Het betekent vechten tegen alles en iedereen. Als jullie denken dat als jullie je bezittingen verliezen en jullie edelen zijn vermoord, dat jullie dan hem zullen opgeven, doe dit dan nu want bij Allah! Het zou jullie schaamte in deze wereld brengen en in de volgende als jullie dit later zouden doen. Maar als jullie denken dat jullie loyaal zullen zijn aan jullie onderneming zelfs wanneer jullie je bezittingen verliezen en jullie ede-

len zijn vermoord, dan neem hem, want bij Allah! Het zal jullie baten in deze wereld en in het Hier-naamaals.” Ze zeiden dat ze Profeet Mohammed ﷺ zouden accepteren als leider onder deze voorwaarden en vroegen daarna: “Wat zit er in voor ons, o Boodschapper van Allah, in ruil voor onze loyaliteit?”. Profeet Mohammed ﷺ antwoordde zelfverzekerd: **“Djenna.”** Ze strekten daarop hun handen uit en hij ﷺ strekte zijn hand, en ze gaven hun eed door te zeggen: “We beloven om te gehoorzamen in goedheid en in smart, in tijden van voorspoed en ontbering, en om altijd de waarheid te spreken, en dat in dienst van Allah we de censuur van niemand zullen vrezen.” (Ibn Hisjaam).

Dit toont aan dat de Islamitische Staat Al Khilafa tot stand komt door iemand tot leider, de Khalifa, te benoemen, waarbij deze Khalifa belooft de Islamitische Wetgeving compleet, alomvattend en exclusief ten uitvoer te zullen brengen over hen; en de mensen beloven hem te zullen helpen, gehoorzamen en beschermen zolang hij dit doet. Dit is de bay'a van Profeet Mohammed ﷺ. De Islamitische Staat Al Khilafa komt dus tot stand wanneer de mensen hun bay'a geven aan iemand van onder henzelf en deze persoon hun bay'a accepteert.

Wie moet de bay'a voor de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa geven?

Profeet Mohammed ﷺ nam de bay'a niet van alle mensen in Yathrib en ook niet van alle leiders van Yathrib. Hij nam de bay'a van een groep van leiders van de Aws stam en de Chazradj stam en dit was voor hem ﷺ voldoende om te emigreren van Mekka naar Yathrib. Deze groep van leiders van wie Profeet Mohammed ﷺ de bay'a nam had een aantal specifieke eigenschappen.

Ten eerste, zij waren leiders van de bewoners van het gebied waarvoor de bay'a werd gegeven. Profeet Mohammed ﷺ nam immers niet de bay'a van zijn metgezellen in Mekka om daarna naar Yathrib te emigreren. Hij nam de bay'a van mensen uit Yathrib zelf. Een voorwaarde voor de emigratie naar Yathrib was dus een bay'a van de mensen van Yathrib.

Ten tweede, zij waren een dominante groep van leiders uit Yathrib. Dat wil zeggen, de groep leiders die de bay'a aan Profeet Mohammed ﷺ had een grotere invloed op de samenleving in Yathrib dan de andere leiders in de stad. Het bewijs hiervoor is het feit dat de groep leiders van Profeet Mohammed ﷺ een eerdere beslissing betreffende het leiderschap in Yathrib ongedaan maakte. De leiders van Yathrib hadden eerder al besloten 'Abdallah bin 'Oebayy tot koning van de stad te kronen. De groep van leiders die bay'a aan Profeet Mohammed ﷺ gaf, maakte deze beslissing ongedaan, tegen de zin van andere leiders in Yathrib zoals bijvoorbeeld 'Abdallah bin 'Oebayy zelf. Maar de groep van Profeet Mohammed ﷺ was meer invloedrijk dan de andere groep leiders in Yathrib en daarom werd uiteindelijk Profeet Mohammed ﷺ de nieuwe leider van Yathrib en niet 'Abdallah bin 'Oebayy.

Dit toont aan dat de Islamitische Staat Al Khilafa tot stand komt door iemand tot leider, de Khalifa, te benoemen, waarbij deze Khalifa belooft de Islamitische Wetgeving compleet, alomvattend en exclusief ten uitvoer te zullen brengen over hen; en de mensen beloven hem te zullen helpen, gehoorzamen en beschermen zolang hij dit doet. Dit is de bay'a van Profeet Mohammed ﷺ. De Islamitische Staat Al Khilafa komt dus tot stand wanneer de mensen hun bay'a geven aan iemand van onder henzelf en deze persoon hun bay'a accepteert.

Ten derde, zij waren de dominante groep leiders van een stad die over de capaciteiten beschikte zichzelf te verdedigen en die de bereidheid had deze capaciteit te gebruiken voor Islam. Een bewijs hiervoor is het feit dat Profeet Mohammed ﷺ bij ieder bezoek aan een Arabische stam hen ondervroeg over hun capaciteit tot verdedigen en de bereidheid deze te gebruiken voor Islam. De stam Shaiban verklaarde zich bereid Profeet Mohammed ﷺ te beschermen tegen de Arabieren, maar zij zeiden ook dat zij niet in staat zouden zijn om hem ﷺ te beschermen tegen de Perzen. Profeet Mohammed ﷺ bedankte hen daarom voor hun aanbod maar sloeg het af. Hij ﷺ zei: "Ik heb van jullie geen slecht antwoord gekregen, jullie zijn eerlijk geweest, maar wie steun geeft aan de religie geeft deze voor [aanvallen van] alle kanten." (Ibn Hadjar in Fath oel Bari, Abu Noe'am en Al Bayhaqi in Ad Dalaa-il oen Noebewwa). Een verder bewijs hiervoor is het gesprek dat plaatsvond tussen Al 'Abbaas bin 'Oebada en de leiders van Yathrib vlak voordat zij hun bay'a aan Profeet Mohammed ﷺ gaven. Al 'Abbaas zei tegen hen: "O mensen van Chazradj! Realiseren jullie waar jullie jezelf aan verbinden in het zweren van steun aan deze man? Het betekent vechten tegen alles en iedereen. Als jullie denken dat als jullie je bezittingen verliezen en jullie edelen zijn vermoord, dat jullie dan hem zullen opgeven, doe dit dan nu want bij Allah! Het zou jullie schaamte in deze wereld brengen en in de volgende als jullie dit later zouden doen. Maar als jullie denken dat jullie loyaal zullen zijn aan jullie onderneming zelfs wanneer jullie je bezittingen verliezen en jullie edelen zijn vermoord, dan neem hem, want bij Allah! Het zal jullie baten in deze wereld en in het Hierna-maals." Oftewel, Al 'Abbaas wilde zeker zijn dat zij de capaciteit voor zelfverdediging hadden en bereid waren deze te gebruiken voor de bescherming van Islam.

De betekenis van dit alles is dat de bay'a voor de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa gegeven moet worden door een leiderschap die de autoriteit in zijn gebied over kan dragen aan de Khalifa, en die de kracht en bereidheid heeft om de Islamitische Staat Al Khilafa te beschermen tegen alle vijanden die haar aan zouden willen vallen.

Waar moet de bay'a voor de vesti-

ging van de Islamitische Staat Al Khilafa geven worden?

Op dit moment is de Oemma opgedeeld in verschillende landen en al deze landen hebben hun eigen invloedrijke mensen.

Profeet Mohammed ﷺ accepteerde de bay'a van een groep van de leiders van Yathrib. Dit was nadat hij ﷺ Islam ook aan andere stammen uitgelegd had en hen opgeroepen had hun steun en bescherming te geven voor de vestiging van de Islamitische Staat.

Dit bewijst dat het niet uitmaakt waar de bay'a voor vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafah gegeven wordt. In principe mag ieder land van de moslimwereld de plaats van terugkeer van Al Khilafa zijn. De enige voorwaarden zijn de twee eerder uitgelegde voorwaarden, te weten dat de mensen die de bay'a geven in staat zijn de persoon die de bay'a is gegeven, de Khalifa, de werkelijke autoriteit in het land te overhandigen; en in staat en bereid zijn de Islamitische Staat Al Khilafa te beschermen tegen mogelijke vijanden, zowel binnen als buiten de staat.

Het beginpunt van de Tweede Islamitische Staat Al Khilafa hoeft dus niet het land van Mekka en Al Medina te zijn, of het land van Masjid Al Haraam,

of een groot land, of een land in het hart van de moslimwereld. Het kan in principe ieder moslimland zijn, zolang de mensen die de bay'a geven maar aan de voorwaarden van autoriteit en capaciteit tot verdedigen voldoen.

Aan wie moet de bay'a voor de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa geven worden?

De positie van Khalifa kent zeven vereisten:

1. Islam; enkel een moslim kan tot Khalifa verkozen worden en het bewijs hiervoor is hetgeen Allah ﷻ zegt:

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

“En Allah zal de ongelovigen nooit dominantie geven over de gelovigen” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera An Nisaa 4, vers 141)

2. Man; enkel mannen kunnen in de positie van Khalifa gekozen worden omdat Profeet Mohammed ﷺ heeft gezegd: “Een volk dat een vrouw aanstelt om hun belangen te behartigen zal nooit succesvol zijn.” (Boechari, Moeslim).

3. Volwassen; enkel een volwassen persoon kan tot Khalifa verkozen worden omdat deze positie han-

delsbekwaamheid vereist. En Profeet Mohammed ﷺ heeft gezegd: “De pen is geheven voor de slapende persoon tot hij wakker wordt, en het kind totdat deze puberteit bereikt, en de krankzinnige totdat het verstand van deze herstelt is.” (Aboe Dawoed, Ibn Maadja). De betekenis van deze hadith is dat genoemde personen niet gestraft kunnen worden voor slechte handelingen, met als reden hiervoor afwezigheid van handelsbekwaamheid.

4. Bij gezond verstand; het bewijs hiervoor is wederom hetgeen Profeet Mohammed ﷺ heeft gezegd: “De pen is geheven voor de slapende persoon tot hij wakker wordt, en het kind totdat deze puberteit bereikt, en de krankzinnige totdat het verstand van deze herstelt is.” (Aboe Dawoed, Ibn Maadja).

5. Rechtvaardigheid; de betekenis hiervan is dat hij geen zondaar (faasiq) mag zijn en het bewijs hiervoor is dat Allah ﷻ zegt:

وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ

“Roept twee rechtvaardigen op als getuigen” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera At Talaag 65, vers 2)

Allah ﷻ heeft rechtvaardigheid dus tot een voorwaarde gemaakt voor getuigen. De positie van Khalifa is groter en belangrijker dan de positie van getuige. Derhalve, als de getuige rechtvaardig moet zijn dan moet de Khalifa dit nog meer.

6. Vrijheid; de betekenis hiervan is dat hij geen slaaf mag zijn omdat de karakteristiek van een slaaf is dat zijn eigenaar voor hem beslist, terwijl de Khalifa juist zelfstandige beslissingen voor de Oemma moet nemen.

7. Capabel; de bay’a voor het contract van Al Khilafa geeft aan een persoon de verantwoordelijkheid om de Islamitische Wetgeving compleet, alomtvattend en exclusief ten uitvoer te brengen. Vanzelfsprekend kan deze verantwoordelijkheid enkel gegeven worden aan iemand die de capaciteiten heeft om deze verantwoordelijkheid na te komen.

Er zijn mensen volgens wie een achtste voorwaarde voor de Khalifa is dat hij behoort tot de Qo-

raiesj stam van Mekka, op basis van ahadith zoals “Deze zaak zal bij Qoraiesj blijven zolang er (minstens) twee van hen bestaan.” (Boechari). Er zijn echter ook ander ahadith door middel waarvan Profeet Mohammed ﷺ toestemming verleent aan niet-Qoraiesjies om Khalifa te worden, zoals: “Je moet luisteren en gehoorzamen, zelfs als je heerser een Abessinische slaaf is met een hoofd zoals een rozijn.” (Boechari). De ahadith betreffende Qoraiesj moeten daarom begrepen worden als een advies in plaats van een gebod. Oftewel, een Qoraiesjie als Khalifa heeft de voorkeur maar is niet vereist.

Kan de bay’a afgedwongen worden?

De vraag is of het mogelijk is de Islamitische Staat Al Khilafa te stichten door met een groep naar een plaats te gaan, daar met geweld de macht te grijpen, en dan de lokale mensen te dwingen hun bay’a te geven aan de leider van de groep.

Er zijn drie bewijzen in de bronnen van Islamitische wetgeving die duidelijk maken dat dit niet mogelijk is en dat de Islamitische Staat Al Khilafa niet op deze manier gevestigd kan worden.

Ten eerste, voor wat betreft de Soenna van Profeet Mohammed ﷺ, hij ﷺ vestigde de Islamitische Staat Al Khilafa door een dominante groep leiders in Yathrib te overtuigen van zijn ﷺ boodschap. Zij nodigden hem ﷺ vervolgens uit vrije wil uit om naar hen te komen en hun leider te worden. Vervolgens ondernam Profeet Mohammed ﷺ de Hidjra en werd de Islamitische Staat gesticht. In de Soenna van Profeet Mohammed ﷺ was dus geen sprake van dwang. Profeet Mohammed ﷺ gebruikte zijn ﷺ metgezellen in Mekka niet om de leiders van Yathrib onder druk te zetten. Voor de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa nam hij ﷺ niet eens de bay’a van zijn ﷺ metgezellen in Mekka, maar enkel en alleen die van de groep van leiders uit Yathrib. Het plan om de Islamitische Staat Al Khilafa te stichten door met een groep naar een plaats te gaan, daar met geweld de macht te grijpen, en dan de lokale mensen te dwingen hun bay’a te geven aan de leider van de groep, gaat dus in tegen de

Soenna van Profeet Mohammed ﷺ.

Ten tweede, voor wat betreft de Edele Koran, Allah ﷻ zegt:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ

“O, gij die gelooft, gebruikt elkanders eigendom niet met leugen en bedrog maar handelt bij onderlinge overeenkomst.”
(Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera An Nisaa 4, vers 29)

De betekenis van *“bij onderlinge overeenkomst”* is uit vrije wil. Vanwege dit vers zijn contracten en overeenkomsten in Islam enkel geldig als er gehandeld wordt op basis van vrije wil.

De bay’a is ook een contract. Het is een contract tussen de moslims en hun leider. Ook voor het contract van Khilafa geldt daarom dat vrijwilligheid van essentieel belang is. Het is alleen geldig als zowel degene die de bay’a geeft als degene die de bay’a ontvangt uit vrije wil handelt.

Ten derde, de Islamitische Staat Al Khilafa is niet slechts een kwestie van macht en dominantie. Het is de methode om de Islamitische wetgeving praktisch toe te passen, compleet, alomvattend en exclusief. Allah ﷻ zegt:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

“Heden heb ik uw religie voor u vervolmaakt, Mijn gunst aan u voltooid, en Islam voor u als manier van leven [Dien] gekozen.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera Al Maida 5, vers 3)

Het plan voor vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa moet daarom ook duidelijk maken welke wetten, systemen en instituties men wil implementeren en hoe men dezen wil implementeren, zodat beoordeeld kan worden of het plan daadwerkelijk de Islamitische Staat Al Khilafa probeert te stichten of niet. Het plan om met geweld de macht te grijpen en dan de lokale mensen te dwingen hun bay’a te geven aan de leider van de groep is daarom gebrekkig want het maakt niet duidelijk wat precies

men wil implementeren. Dus zelfs als de mensen dan een bay’a geven dan is deze niet rechtsgeldig want de mensen weten niet waarvoor ze precies de bay’a geven.

Samenvattend, de Khilafa komt dus niet tot stand wanneer iemand de positie van Khalifa opeist en de moslims simpelweg dwingt hem de bay’a te geven.

Als een groep echter een gedetailleerd plan heeft voor de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa en weet wat hiervoor noodzakelijk is in termen van wetten, systemen en instituties; en middels geweld ergens de macht heeft gegrepen; en dan de mensen van die plaats ervan overtuigt dat het in hun (de mensen) voordeel is om aan de leider van de groep de bay’a te geven, waarna de mensen van die plaats uit vrije wil aan hem hun bay’a geven alhoewel dit in eerste instantie niet hun wil was, dan is aan de voorwaarde van vrijwilligheid gedaan en is de Islamitische Staat Al Khilafa alsnog gevestigd.

Hoe wordt in de Islamitische Staat Al Khilafa een nieuwe Khalifa gekozen?

De realiteit van het benoemen van een Khalifa als onderdeel van de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa is anders dan de realiteit van het benoemen van een Khilafa in de Islamitische Staat Al Khilafa. Het eerste gaat namelijk over het vestigen van de Islamitische wetten, systemen en instituten, terwijl het tweede gaat over het continueren van de reeds bestaande Islamitische wetten, systemen en instituten.

Iedere Islamitische wet is gebonden aan een specifieke realiteit. Daarom kan de Islamitische wetgeving betreffende de benoeming van een Khalifa als onderdeel van de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa niet gebruikt worden voor de kwestie van benoeming van een Khilafa in de Islamitische Staat Al Khilafa (evenmin kan de Islamitische wetgeving betreffende de benoeming van een Khilafa in de Islamitische Staat Al Khilafa gebruikt worden voor de kwestie van benoeming van een Khalifa als onderdeel van de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa). Beide kwesties hebben hun eigen wetgeving en moeten dus afzonderlijk van elkaar

onderzocht worden.

Voor wat betreft de benoeming van een Khalifa in de Islamitische Staat Al Khilafa, zoals gezegd betekent dit de benoeming van een Khalifa op het moment dat de Islamitische wetten, systemen en instituten reeds bestaan en gebruikt worden. Deze kwestie komt op wanneer een Khalifa overlijdt, onbekwaam wordt ten gevolge van bijvoorbeeld ziekte (fysiek of mentaal) of gevangennamen, of zich niet houdt aan het contract dat hij met de Oemma afgesloten heeft.

Er is al uitgelegd dat Allah ﷻ de Oemma verplicht heeft een Khalifa te benoemen, want Hij ﷻ zegt:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

“O, gij die gelooft, gehoorzaamt Allah en Zijn boodschapper en degenen die onder u gezag hebben. En indien gij over iets twist, verwijst het naar Allah en Zijn boodschapper [Islam], als gij gelooft in Allah en de laatste Dag. Dit is beter en uiteindelijk het beste.” (Zie de vertaling van de betekenissen van de Koran, soera An Nisaa 4, vers 59)

In dit vers richt Allah ﷻ zich tot alle gelovigen (“O, gij die gelooft”). Dit impliceert dat in principe al de moslims recht hebben op deelname aan het proces ter verkiezing en benoeming van een Khalifa wanneer een nieuwe Khalifa gekozen moet worden. Dat wil zeggen, al de moslims die verantwoordelijk gehouden worden voor hun daden door Allah ﷻ, want Profeet Mohammed ﷺ heeft gezegd: **“De pen is geheven voor de slapende persoon tot hij wakker wordt, en het kind totdat deze puberteit bereikt, en de krankzinnige totdat het verstand van deze herstelt is.”** (Aboe Dawoed, Ibn Maadja). Kinderen en krankzinnigen zijn daarom buitengesloten omdat zij door Islam niet in staat worden geacht om de juiste beslissingen te kunnen nemen.

In de praktijk volstaat het wanneer de mensen van invloed in de samenleving, de ahl oel hall wal ‘aqd, hun bay’a geven. De ahl oel hall wal ‘aqd zijn de

mensen in de samenleving die de massa leiden en hun meningen beïnvloeden. Zij kunnen de mensen overtuigen en hen ergens toe bewegen. Het bewijs dat hun bay’a volstaat voor de benoeming van de Khalifa is de benoeming door de metgezellen van Profeet Mohammed ﷺ van Aboe Bakr ؓ tot Khalifa na de dood Profeet Mohammed ﷺ; en de benoeming door de metgezellen van Profeet Mohammed ﷺ van ‘Oemar bin Al Chattab ؓ tot Khalifa na de dood van Aboe Bakr ؓ; en de benoeming door de metgezellen van Profeet Mohammed ﷺ van ‘Oethman bin ‘Affan ؓ tot Khalifa na de dood van ‘Oemar bin Al Chattab ؓ; en de benoeming door de metgezellen van Profeet Mohammed ﷺ van ‘Ali bin Aboe Taalib ؓ tot Khalifa na de dood van ‘Oethman bin ‘Affan ؓ.

Na de dood van Profeet Mohammed ﷺ kwamen de meeste mensen van ahl oel hall wal ‘aqd in Al Medina bijeen om een Khalifa te kiezen. Zij besloten hun bay’a aan Aboe Bakr ؓ te geven. Op basis hiervan gaven de overige moslims in Al Medina de volgende dag hun bay’a aan Aboe Bakr ؓ.

Na de dood van Profeet Mohammed ﷺ kwamen de meeste mensen van ahl oel hall wal ‘aqd in Al Medina bijeen om een Khalifa te kiezen. Zij besloten hun bay’a aan Aboe Bakr ؓ te geven. Op basis hiervan gaven de overige moslims in Al Medina de volgende dag hun bay’a aan Aboe Bakr ؓ. Er was niemand die zijn bay’a aan iemand anders dan Aboe Bakr ؓ gaf, ook niet de enkele mensen van ahl oel hall wal ‘aqd die niet persoonlijk bij de eerste bay’a aan Aboe Bakr ؓ aanwezig waren geweest, zoals ‘Ali bin Aboe Taalib ؓ en Zoe-bair bin Al Awwam ؓ.

Er was niemand die zijn bay'a aan iemand anders dan Aboe Bakr ﷺ gaf, ook niet de enkele mensen van ahl oel hall wal 'aqd die niet persoonlijk bij de eerste bay'a aan Aboe Bakr ﷺ aanwezig waren geweest, zoals 'Ali bin Aboe Taalib ﷺ en Zoebair bin Al Awwam ﷺ.

Hetzelfde vond plaats bij de dood van Aboe Bakr ﷺ. Vlak voor zijn dood adviseerde Aboe Bakr ﷺ sommigen van de ahl oel hall wal 'aqd om 'Oemar bin Al Chattab ﷺ de volgende bay'a te geven. Deze mensen volgden het advies van Aboe Bakr ﷺ en na diens dood benoemden ze 'Oemar bin Al Chattab ﷺ tot nieuwe Khalifa. Wederom accepteerden al de moslims deze methode van benoeming, volgden ze het voorbeeld van de ahl oel hall wal 'aqd en gaven ze eveneens hun bay'a aan 'Oemar ﷺ.

Bij de dood van 'Oemar bin Al Chattab ﷺ vroeg 'Abdoerrahman bin 'Auf ﷺ aan de mensen in Al Medina wie zij graag als nieuwe Khalifa zouden zien. Op basis van de antwoorden die hij ontving gaf hij zijn bay'a aan 'Oethman ﷺ, waarna ook de overige mensen van ahl oel hall wal 'aqd hun bay'a aan 'Oethman ﷺ gaven, waarna ook de rest van de moslims in Al Medina hun bay'a aan 'Oethman ﷺ gaven. 'Abdoerrahman bin 'Auf ﷺ vroeg de mos-

lims buiten Al Medina niet om hun mening omdat de moslims van Al Medina op dat moment de leidende positie in de Oemma innamen. Maar de moslims buiten Al Medina accepteerden de benoeming van 'Oethman bin 'Affan ﷺ tot Khalifa op basis van de beslissing in Al Medina.

Na de dood van 'Oethman bin 'Affan ﷺ vroegen de mensen van Al Medina en Koefa aan 'Ali bin Aboe Taalib ﷺ of hij ﷺ de Khalifa wilde worden. Toen hij ﷺ dit aanbod accepteerde, accepteerde de hele Oemma hem ﷺ als hun Khalifa omdat de moslims van Al Medina en Koefa op dat moment de leiders van de Oemma waren (De welbekende opstand tegen Khalifa 'Ali ﷺ door de moslims van Syrië onder aanvoering van Moe'awiyya bin Aboe Soefyan was ook niet omdat zij bestreden dat hij de rechtmatige Khalifa was, maar omdat zij hem wilden dwingen de moordenaars van Khalifa 'Oethman bin 'Affan ﷺ te vervolgen en te bestraffen).

De consensus onder de metgezellen van Profeet Mohammed ﷺ, de Idjma'u oes Sahaba, is daarom dat de bay'a van de ahl oel hall wal 'aqd volstaat om de Khalifa te benoemen.

Op basis van dit alles kan gezegd worden dat in het ideale proces de Oemma als geheel door middel van

verkiezingen haar voorkeur duidelijk maakt. Op basis hiervan behoort de ahl oel hall wal 'aqd dan de bay'a te geven. In geval de voorkeur van de Oemma duidelijk is, dan zou deze voorkeur gevolgd moeten worden door de ahl oel hall wal 'aqd. Indien de Oemma verdeeld is over wie de nieuwe Khalifa zou moeten zijn, dan mag de ahl oel hall wal 'aqd overleggen op basis van de voorkeuren van de Oemma om uiteindelijk een beslissing te nemen.

In geval van nood, zoals tijdens een oorlog, dan mag de ahl oel hall wal 'aqd ook namens de Oemma beslissen wie de nieuwe Khalifa zal zijn en aan hem hun bay'a geven zonder de Oemma eerst te vragen.

Wat is er mis met de “Khilafa” van de Islamitische Staat Groep?

Door al het voorgaande zijn de tekortkomingen van het Kalifaat dat is uitgeroepen door de Islamitische Staat Groep (ISG) duidelijk geworden.

Ten eerste, de ISG heeft geen duidelijke en gedetailleerde visie betreffende de Islamitische Staat Al Khilafa gecommuniceerd. Hoe precies de Islamitische Staat is waarnaar zij zeggen te streven is hierom onduidelijk en het valt ook niet te beoordelen of ISG op basis van een juiste visie werkt betreffende Al Khilafa werkt of niet. Dit maakt het praktisch onmogelijk om de bay'a te geven omdat de bay'a enkel en alleen gegeven mag worden voor onmiddellijke, complete, alomvattende en exclusieve implementatie van de Islamitische wetgeving – de groep die van iemand de bay'a vraagt moet daarom de mensen van wie ze de bay'a vragen de mogelijkheid geven om te beoordelen of de groep de bay'a verdient of niet.

Ten tweede, de ISG heeft eerst de bay'a genomen van haar eigen leden en daarna de bay'a geëist van de mensen in de gebieden waar ze opereert. Maar Profeet Mohammed ﷺ nam niet eerst de bay'a van zijn ﷺ sahaba ﷺ en hij ﷺ dwong de mensen van Yathrib niet om hem de bay'a te geven. De Soenna van Profeet Mohammed ﷺ maakt daarom duidelijk dat bay'a van de supporters van ISG niet voldoende is voor vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa. De leidende mensen in het gebied waar

ISG opereert zullen eerst achter dit project gebracht moeten worden.

Ten derde, het is verre van zeker of de ISG de capaciteit heeft om zichzelf en Islam te verdedigen. Het is welbekend dat de opkomst van ISG in Irak te danken was aan de samenwerking van de groep met de stammen in de Anbar provincie. De stammen in de Anbar provincie kwamen in opstand tegen het regime in Bagdad en hadden daarom geen bezwaar tegen de aanwezigheid van ISG in hun gebied omdat de ISG ook vocht tegen het regime in Bagdad. De media heeft de opstand in Irak gepresenteerd alsof deze enkel en alleen het werk van de ISG was, maar dit is niet correct¹ De stammen hebben voorts nog niet hun bay'a aan de ISG gegeven en de vraag is daarom of de ISG de capaciteit heeft om zichzelf te verdedigen wanneer de stammen zich van haar afzonderen of mogelijk zelfs tegen haar keren. De voorloper van ISG, Al Qaeda in Irak (AQI), werd door de stammen in de Anbar provincie in ieder geval verslagen. Vanaf 2005 werkten de stammen van de Anbar provincie samen in een organisatie die de Sahwa-beweging werd genoemd om AQI uit Anbar te verdrijven en eind 2007 waren ze hier in geslaagd.² De stammen kunnen volgens schattingen ongeveer 100.000 vechters op de been brengen³ terwijl de vechters van ISG worden geschat op ergens tussen 10.000 en 30.000.⁴

De terugkeer van de Islamitische Staat Al Khilafa is daarom nog niet gerealiseerd.

¹Zie: “Special Report – Iraq in Crisis”, www.revolutionobserver.com/2014/06/iraq-in-crisis-part-1.html en www.revolutionobserver.com/2014/06/special-report-iraq-in-crisis-part-2.html

²http://en.wikipedia.org/wiki/Sons_of_Iraq

³<http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2013/08/iraq-revive-sahwa-qaeda-sunni-protesters.html#>

⁴www.bbc.com/news/world-middle-east-29169914

Divers

WIE PROFITEERT VAN DEMO

EEN WETENSCHAPPELIJKE ANALYSE VAN AMERIKAANSE PRAKTIJK

CRATIE?

N DE

Geschiedenis van de democratie in Amerika

Nog voor de Franse Revolutie van 1789 voerde Amerika als eerste land in de wereld democratie in. Op 4 juli 1776 riepen de Verenigde Staten van Amerika namelijk hun onafhankelijkheid uit middels een document dat tevens de soevereiniteit – het recht om wetten te maken – aan het volk van Amerika gaf:

“... Wij beschouwen deze waarheden als vanzelfsprekend: dat alle mensen als gelijken worden geschapen:

Dat zij door hun schepper met zekere onvervreemdbare rechten zijn begiftigd;

Dat zich daaronder bevinden het leven, de vrijheid en het nastreven van geluk;

Dat, teneinde deze rechten te garanderen, regeringen onder de mensen worden ingesteld, die hun rechtmatige bevoegdheden ontleenen aan de instemming der geregeerden;

Dat, telkens wanneer enige regeringsvorm met deze doeleinden in strijd komt, het volk het recht heeft hem te veranderen of teniet te doen en een nieuwe regering in te stellen, haar grondslag vestigend op beginselen en haar bevoegdheden organiserend in een vorm die hun het meest geschikt lijken om hun veiligheid en hun geluk te bewerkstelligen. ...”¹

Na zich vrijgevochten te hebben van Groot-Brittannië namen de Verenigde Staten van Amerika op 17 september 1787 een grondwet aan die de soevereiniteit voor het Amerikaanse volk praktisch organiseerde. Deze grondwet gaf het Amerikaanse volk het recht om vertegenwoordigers te kiezen voor een Congres om de wetten te maken (wetgevende macht). Het gaf het Amerikaanse volk tevens het recht om een president te kiezen die deze wetten ten uitvoer brengt (uitvoerende macht). Het installeerde ook een Hooggerechtshof om gehoorzaamheid aan de wet te toetsen en overtredingen van de wet te bestraffen (rechterlijke macht), waarvoor de rechters worden aangesteld door het congres en de president samen.²

Dit Amerikaanse democratische systeem is sinds 1797 feitelijk continu ten uitvoer gebracht. Op federaal niveau – dat wil zeggen, Amerika als geheel en niet staten die Amerika uitmaken – zijn de fundamentele rechten van het Amerikaanse volk slechts éénmaal opgeschort en dit was tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog van 1861 tot en met 1865. (Op het niveau van staten en steden zijn

opschortingen van de burgerrechten vaker voorgekomen in reactie op oorlogen, zoals op Hawaï tijdens de Tweede Wereldoorlog; rampen, zoals in San Francisco na de aardbeving van 1906; of lokale onlusten, zoals Kolen Oorlogen in Colorado en West-Virginia aan het begin van de 20e eeuw).³).

Amerika is daarmee het land met de meest lange en uitgebreide ervaring met het systeem van democratie.

De theorie achter democratie

De theorie achter democratie stelt dat een staat de belangen van al haar burgers zo goed mogelijk hoort te dienen. In theorie staat democratie daarom tegenover autocratie waar de staat de belangen van slechts één burger dient (bijvoorbeeld een koning of dictator) en tegenover oligarchie waar de staat de belangen van slechts enkele burgers dient (bijvoorbeeld een familie of klasse in de samenleving).

Om dit doel te realiseren wordt in de directe democratie al de burgers een gelijk recht gegeven om

De Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring: “We the People (Wij, het Volk)...

wetsvoorstellen in te dienen en om te stemmen over wetsvoorstellen. De theorie achter directe democratie stelt dat de regering in dit geval de belangen van al de burgers zo goed mogelijk zal dienen omdat al de burgers tezamen op basis van gelijkwaardigheid de regering vormen.

In de gedelegeerde of vertegenwoordigende democratie wordt een selecte groep mensen aangesteld met de verantwoordelijkheid voor het indienen van en stemmen over wetsvoorstellen. De theorie achter gedelegeerde of vertegenwoordigende democratie stelt dat de regering in dit geval de belangen van al de burgers zo goed mogelijk zal dienen als al de burgers een gelijke stem wordt gegeven bij de verkiezing van de selecte groep en als de burgers periodiek de mogelijkheid krijgen om een nieuwe selecte groep te kiezen. Dan zullen de aspirant vertegenwoordigers namelijk moeten beloven dat ze de belangen van de mensen zullen dienen en zullen de verkozen vertegenwoordigers zich aan deze belofte moeten houden, waardoor de regering effectief de belangen van al de burgers zo goed mogelijk zal dienen.

Het wetenschappelijk onderzoek naar de Amerikaanse praktijk van democratie

Sinds de introductie van democratie hebben politologen gediscussieerd over hoe de Amerikaanse democratie in de praktijk werkt. Leidt het daadwerkelijk tot een regering die de belangen van al haar burgers zo goed mogelijk probeert te dienen, of toch niet?

Volgens sommigen werkt de Amerikaanse democratie in de praktijk net zoals in de theorie. Zij beschrijven de praktijk van de Amerikaanse democratie daarom als een “Op meerderheid bij verkiezingen gebaseerde democratie (Majoritarian Electoral Democracy)”. Deze groep stelt dat in de praktijk de “gemiddelde burger” de grootste invloed op overheidsbeleid heeft gehad omdat de “gemiddelde burger” simpelweg de grootste groep in de samenleving is.

Volgens anderen werkt democratie in de praktijk echter als een oligarchie. Deze groep kan worden opgedeeld in een subgroep volgens wie de financiële elite de grootste invloed op het overheidsbeleid

heeft gehad en een subgroep volgens wie lobby-groeperingen de grootste invloed op het overheidsbeleid hebben gehad. De eerste subgroep beschrijft de praktijk van de Amerikaanse democratie als een “Door de economische elite gedomineerde democratie (Economic Elite Domination Democracy)”. De tweede subgroep beschrijft de praktijk van de Amerikaanse democratie als een “Door een belangengroep gedomineerde democratie (Interest Group Pluralism)”.

Onderzoekers van twee prestigieuze Amerikaanse universiteiten hebben deze beweringen betreffende de praktijk van de Amerikaanse democratie getoetst aan feiten. Onder leiding van Martin Gilens van de Princeton Universiteit en Benjamin Page van de Northwestern University hebben deze onderzoekers 1.779 beleidsinitiatieven uit de periode 1981 tot en met 2002 bestudeerd en vergeleken met de voorkeuren van de “gemiddelde Amerikaan” (het 50ste inkomenspercentiel), de voorkeuren van de “rijke Amerikaan” (90ste inkomenspercentiel) en de voorkeuren van de grote lobby-groeperingen in Amerika op het moment van beleidsinitiatieven. Voor de bepaling van deze voorkeuren maakte het onderzoeksteam gebruik van enquêtes betreffende de beleidsinitiatieven die onderzoeksbureaus hadden gehouden onder het Amerikaanse publiek op het moment dat het beleidsinitiatief besproken werd. Tijdens april van 2014 heeft dit onderzoeksteam haar resultaten gepresenteerd.⁴

De uitkomsten van het onderzoek

Volgens de data van het onderzoeksteam van Gilens en Page heeft de “gemiddelde Amerikaan” geregeld invloed op het beleid van de Amerikaanse overheid. De beleidskeuze van de Amerikaanse overheid was over de periode 1981 – 2002 namelijk regelmatig in overeenstemming met de voorkeuren van de “gemiddelde Amerikaan”. Wat de onderzoekers echter opviel was dat de “gemiddelde Amerikaan” het overheidsbeleid kreeg dat hij wilde wanneer zijn voorkeur in overeenstemming was met de voorkeur van de “rijke Amerikaan” of de voorkeur van de lobby-groeperingen in Amerika. Oftewel, als iedereen dezelfde voorkeur had dan volgde het overheidsbeleid die voorkeur in de meeste gevallen.⁵

Martin Gilens (links) en Benjamin Page (rechts)

Maar wat gebeurde er als er een conflict was tussen de voorkeuren van de “gemiddelde Amerikaan”, de “rijke Amerikaan” en de lobby-groeperingen in Amerika? In deze gevallen merkten de onderzoekers dat de Amerikaanse overheid meestal de voorkeur van de “rijke Amerikaan” volgde of die van een lobby-groep, als de lobby-groep de zakelijke elite representeerde. Het kwam in deze gevallen bijna nooit voor dat de Amerikaanse overheid de voorkeur van de “gemiddelde Amerikaan volgde”. Als de lobby-groep de belangen van de “gemiddelde Amerikaan” vertegenwoordigde dan was de invloed van de lobby-groep op het Amerikaanse overheidsbeleid eveneens bijna nihil.⁶

De betekenis hiervan is dat over de periode 1981 – 2002 de “gemiddelde Amerikaan” alleen kreeg wat hij wou als zijn voorkeur hetzelfde was als wat de “rijke Amerikaan” wilde. Als de voorkeur van de gemiddelde Amerikaan anders was dan werd hij genegeerd door de Amerikaanse overheid.

De onderzoekers merkten ook op dat het er niet toe deed hoeveel “gemiddelde Amerikanen” achter een beleidsvoorstel stonden. Of het beleidsvoorstel nu door een minderheid, meerderheid of de complete groep “gemiddelde Amerikanen” gesteund werd, de kans dat de Amerikaanse overheid hun voorkeur zou volgen bleef in alle gevallen even klein. Als 20% van de “gemiddelde Amerikanen” iets wilde dan was de kans dat ze dit zouden krijgen van hun overheid ongeveer 30% en als 90% van

de “gemiddelde Amerikanen” iets wilde dan was de kans dat ze dit zouden krijgen eveneens ongeveer 30%. De kans dat de Amerikaanse overheid de voorkeur van de “rijke Amerikanen” zou volgen nam echter sterk toe naarmate meer “rijke Amerikanen” achter een beleidsvoorstel stonden. Als 20% van de “rijke Amerikanen” iets wilde dan was de kans dat ze dit zouden krijgen van hun overheid ongeveer 20%. Maar als 90% van de “rijke Amerikanen” iets wilde dan was de kans dat ze dit zouden krijgen bijna 60%.⁷

De onderzoekers merkten ook dat in verkiezingsjaren de “gemiddelde Amerikaan” een iets grotere kans had om het Amerikaans overheidsbeleid te beïnvloeden. In een interview gaf Martin Gilens zijn persoonlijke verklaring voor al deze uitkomsten van zijn onderzoek: “Dit wordt voor een deel verklaard (door het feit dat) alhoewel politici stemmen nodig hebben als ze in overheidsfunctie zijn, ze geld nodig hebben om in overheidsfunctie te komen en te blijven. Dus ze moeten een balans vinden tussen de activiteiten die hen voordeel geven in termen van geld en activiteiten die hen voordeel geven voor wat betreft stemmen.”⁸ Oftewel, na verkiezingen wordt de “gemiddelde Amerikaan” genegeerd, kort voor verkiezingen wordt hij even gepaaid.

Conclusie

De studie moet gezien worden als een aanklacht tegen de democratie.

Ten eerste omdat de Amerikaanse democratie duidelijk niet functioneert zoals de democratische theorie voorspelt. Iedere volwassen burger mag weliswaar stemmen en op papier telt ieders stem even zwaar, maar in de praktijk luistert de overheid hoofdzakelijk naar de rijken in de samenleving. De Amerikaanse democratie is dus eerder het systeem van “one dollar, one vote” dan van “one person, one vote”.⁹

Ten tweede omdat de democratie die situatie tot stand brengt die het probeert op te lossen. De moderne democratie is door de filosofen van de Moderniteit bedacht om een einde te maken aan de situatie waar de staat in dienst staat van slechts enkelen in de samenleving, maar resulteert in de praktijk in een staat die werkt volgens de voorkeuren van slechts enkelen in de samenleving (de financiële elite).

De stelling “er is niets mis met de democratie zelf, enkel met de manier waarop Amerika democratie implementeert” pleit de democratie niet vrij. Integendeel, het is een verdere aanklacht tegen het systeem. Implementatie van democratie was immers het hoofddoel achter de oprichting van de Verenigde Staten van Amerika, zo blijkt uit de Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring. Tijdens de ruim 200 jaar sindsdien is de toewijding van het Amerikaanse publiek aan democratie altijd absoluut geweest – de discussie in Amerika is niet of democratie geïmplementeerd moet blijven maar of Amerika zich actief moet inzetten om democratie ook in andere landen geïmplementeerd te krijgen. Als men daarom werkelijk van mening is dat Amerika er na 200 jaar nog altijd niet in is geslaagd om democratie op de juiste wijze te implementeren, dan kan de enige realistische conclusie zijn dat de theoretische democratie in de praktijk niet geïmplementeerd kan worden. Dit is eveneens een aanklacht tegen de democratie.

Men zou in reactie op het onderzoek van Gilens en Page dus niet moeten zeggen “Amerika implementeert democratie niet correct”, maar “democratie werkt in de praktijk niet zoals in de theorie, kijk maar naar Amerika”.

¹http://nl.wikisource.org/wiki/Amerikaanse_Onafhankelijkheidsverklaring

²http://en.wikipedia.org/wiki/Separation_of_powers_under_the_United_States_Constitution

³http://en.wikipedia.org/wiki/Martial_law#United_States

⁴“Testing Theories of American Politics: Elites, Interest Groups, and Average Citizens”, Martin Gilens and Benjamin Page, www.princeton.edu/~mgilens/Gilens%20homepage%20materials/Gilens%20and%20Page/Gilens%20and%20Page%202014-Testing%20Theories%203-7-14.pdf

⁵Ibidem noot 4

⁶Ibidem noot 4

⁷Ibidem noot 4

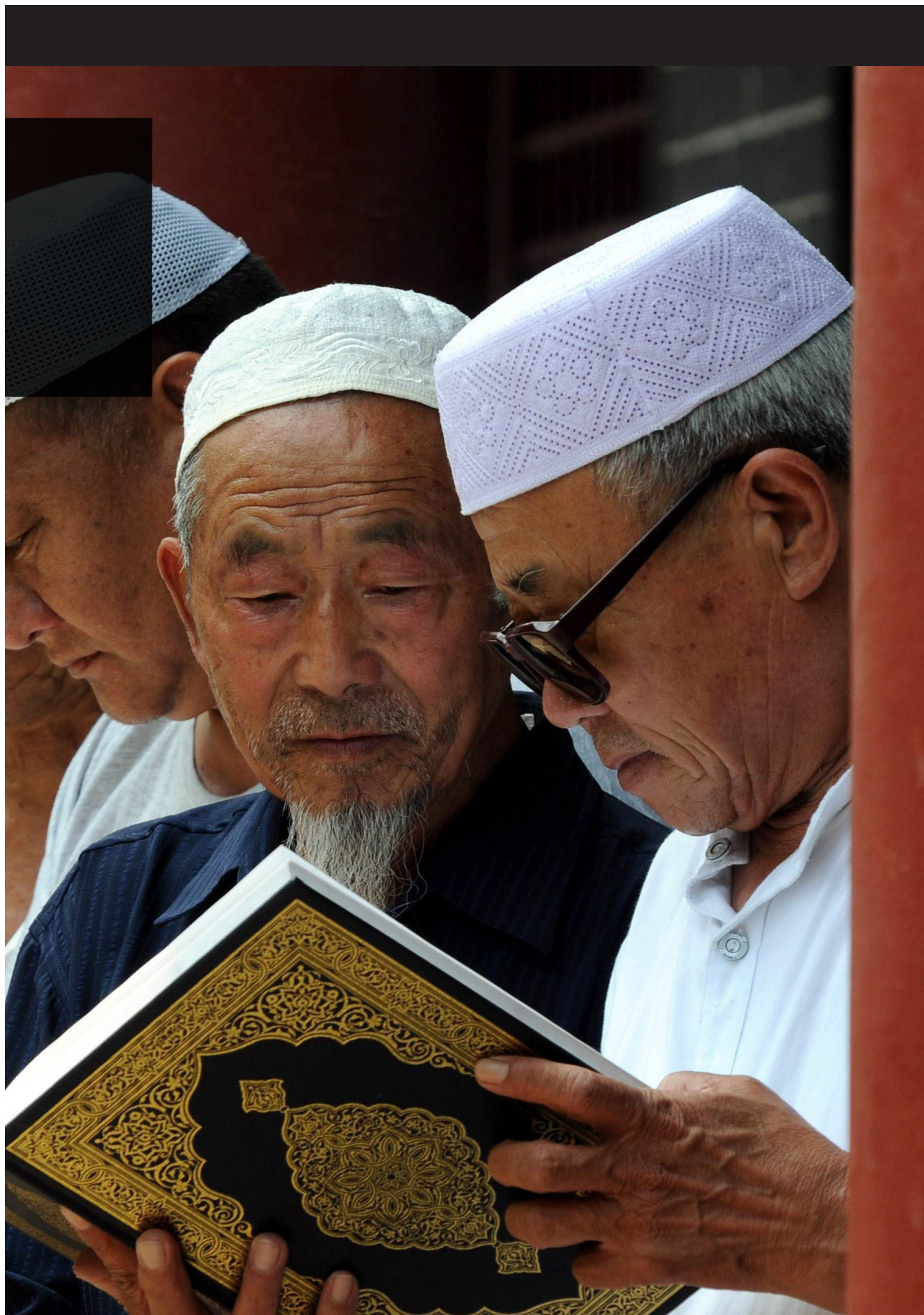
⁸“Scholar Behind Viral ‘Oligarchy’ Study Tells You What It Means”, TalkingPointsMemo.com, <http://talkingpointsmemo.com/dc/princeton-scholar-demise-of-democracy-america-tpm-interview>

⁹“Anti-capitalism rattles the world making sense of the ‘Occupy Movement’”, Idries de Vries, www.newcivilisation.com/home/1999/international-affairs/anti-capitalism-rattles-the-world-making-sense-of-the-occupy-movement/

Achtergrond

DE GESCHIEDENIS VAN DE ISLAM IN CHINA

Het is zeker dat Islam ten tijde van de Tang dynastie (618 – 906 naar christelijke jaartellingen) China bereikte. Wanneer precies dit plaatsvond is echter niet geheel zeker.

Een legende onder de moslims in China zegt dat de Chinese keizer Tai Zong van de Tang-dynastie in het jaar 630 naar christelijke jaartellingen, het jaar 8 Hidjri, een droom had waarin een “man met een tulband” verscheen. Een adviseur van de keizer vertelde hem dat de man in de droom vanwege zijn klederdracht wel een Arabier moest zijn, waarna de keizer een delegatie naar het Arabisch schiereiland stuurde. Deze delegatie ontmoette daar Profeet Mohammed ﷺ en verzocht hem ﷺ boodschappers naar keizer Tai Zong te sturen. Op verzoek van de delegatie zou Profeet Mohammed ﷺ vervolgens drie van zijn ﷺ metgezellen naar China gestuurd hebben, te weten Sa’ad bin Abi Waqqas ﷺ, Thaabit bin Qays ﷺ en Oeways ﷺ. Dezen zouden de keizer geïnformeerd hebben over Islam, waarna de keizer hen toe zou hebben gestaan om vrij door zijn land te trekken en de mensen uit te nodigen tot Islam.¹

Volgens officiële documenten van het keizerlijke hof arriveerde in het jaar 651 naar christelijke jaartelling, het jaar 29 Hidjri, een delegatie van de Isla-

mitische Staat Al Khalifa in Chang’an, de hoofdstad van China tijdens de Tang-dynastie. Deze delegatie was gestuurd door Khalifa Othman ﷺ en werd aangevoerd door Sa’ad bin Abi Waqqas ﷺ. Sa’ad bin Abi Waqqas ﷺ legde Islam en het Kalifaat uit aan keizer Gao Zong, die zijn waardering uitsprak voor de leerstellingen van Islam.²

In de geschiedschrijving van de moslims wordt het jaar 92 Hidjri, 711 naar christelijke jaartelling, genoemd als het jaar van het eerste contact tussen China en Islam. Volgens geschiedkundige At Tabari trok de wali (gouverneur) van de Khalifa voor Choerasaan, Qoetayba bin Moeslim, vanuit Iran met het moslimleger naar Afghanistan, Turkmenistan, Tadzjikistan en Oezbekistan, tot aan de grens met China. Toen de keizer van China hoorde van de komst van de Arabieren vroeg hij Qoetayba gezanten naar hem te sturen.³

Hoe en wanneer precies het eerste contact ook tot stand gekomen is, het is een feit dat de moslims al snel na de vestiging van de Islamitische Staat Al Khilafa hechte relaties ontwikkelden met de Chinezen op zowel politiek als economisch niveau. Volgens de archieven van de Tang-dynastie stuurden de Choelafaa van de moslims 37 officiële delegaties naar de Chinese keizer tijdens de eerste 150 jaar van de relatie, oftewel tot het jaar 798 naar christelijke jaartelling. Voor wat betreft de handel, er stonden omstreeks 4.000 buitenlandse handelshui-

China en de Islamitische Staat Al Khilafa ten tijde van de eerste contacten tussen beide landen.

zen geregistreerd in Chang'an, de meesten waarvan in bezit waren van moslims.⁴ In de handelssteden langs de Chinese kust zoals Guangzhou, Yangzhou, Quanzhou, Mingzhou en Hangzhou woonden hierdoor aanzienlijke aantallen moslims.

Moslims in China: Van bezoekers naar inwoners

De eerste moslims in China zagen zichzelf als tijdelijke bezoekers van China en de Chinese samenleving bekeek hen ook als zodanig. Ze werden door de Chinese regeringen van de Tang-dynastie Fan Ke genoemd, wat zoveel betekent als "buitenlanders". De in China geboren kinderen van moslims kregen de titel Tu Sjen Fan Ke, oftewel "lokaal geboren buitenlanders". Ze woonden in de meeste gevallen ook in speciale gebieden aan de rand van de grote steden, Fan Fangs genoemd.⁵

Na de "An en Shi Rebelle" in China in het jaar 755 naar christelijke jaartelling kwam er een nieuwe groep moslims bij in China. De Chinese keizer Zong Yun verzocht de Khalifa soldaten naar China te sturen om hem te helpen bij het neerslaan van de rebelle. [6] Zo ontwikkelde zich een militair samenwerkingsverband tussen de moslims en China omdat Khalifa Al Mansoer vervolgens een leger naar China stuurde via de overlandse route. Zij arriveerden in het jaar 756 naar christelijke jaartelling en na de keizer geholpen te hebben de situatie terug onder zijn controle te brengen stond hij hen toe zich te vestigen in China. Deze moslims werden zo de eerste echte moslim-onderdanen van de Chinese staat.⁷

In het jaar 934 naar christelijke jaartelling bekeerde Soetoeq Boechraa Chaan, de soeltaan van het Karachaniden-Kanaat Rijk dat tegenwoordig opgedeeld is in de Centraal-Aziatische staat Kirgizië en de Chinese provincie Xinjiang, zich tot Islam. De meeste mensen in zijn rijk volgden het voorbeeld van hun heerser en bekeerden zich vervolgens eveneens tot Islam. Zij zijn tegenwoordig bekend als de Oeigoeren in wat tegenwoordig het oosten van China is.⁸

In het jaar 1070 naar christelijke jaartelling, vervolgens, groeide de moslim-enclave in China toen keizer Sheng Tsun van de Song-dynastie wederom

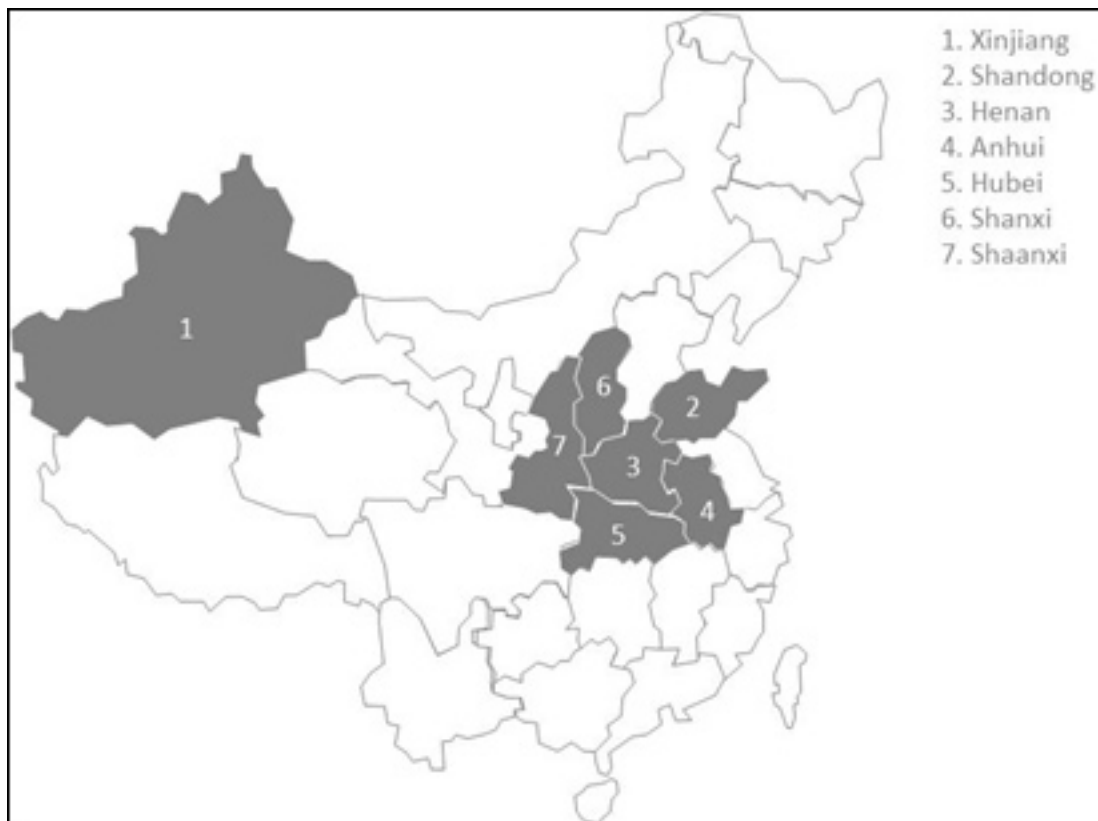
moslim soldaten uitnodigde om naar China te komen en hem te helpen. Een groep van 5.700 moslims trok daarop onder aanvoering van Sayyid So Fei Er uit Boechara (Oezbekistan) naar China. In het jaar 1080 naar christelijke jaartelling sloten nog eens 10.000 moslims zich bij hen aan. De meesten van deze moslims vestigden zich in het noord-oosten van hedendaags China, in de provincies Shandong, Henan, Anhui, Hubei, Shanxi en Shaanxi. Sayyid So Fei Er veranderde de naam die de Chinezen gebruikten voor Islam en de moslims. Onder zijn invloed begonnen de Chinezen Islam Hui Hui Jiao te noemen, wat "de religie van de dubbele terugkeer" betekent. De moslims werden bekend als de Hui Hui of de Hui. De moslims in China zien So Fei Er daarom als de "vader van Islam in China".⁹

Moslims in China: Van inwoners naar leiders

Nadat Genghis Khan in het jaar 1206 naar christelijke jaartelling de Turkse en Mongoolse volkeren achter zich had verenigd begon hij een militaire campagne om de wereld te veroveren. Zijn legers trokken ondermeer China binnen. In 1234 naar christelijke jaartelling bracht het Mongoolse leger onder aanvoering van Koeblai Khan, een neef van Genghis Khan, het noorden van China onder controle. In de daaropvolgende jaren trok Kublai Khan verder zuidwaarts totdat hij heel China veroverd had. In 1271 naar christelijke jaartelling riep hij zichzelf vervolgens uit tot Keizer van China. De dynastie gevestigd door Koeblai Khan wordt de Yuan-dynastie genoemd.

De meeste soldaten in het leger van Koeblai Khan waren moslims uit Centraal-Azië. Ten minste twee van de generaals van Koeblai waren ook moslims, te weten emier Sajjid Bayan (Po Yen in het Chinees) en emier Sajjad Adjal Sjemsoeddien 'Oemar. Om China onder controle te kunnen houden stelde keizer Koeblai een soort van kaste-systeem in met de Mongolen zelf als hoogste kaste, de moslim soldaten van het Mongoolse leger als midden klasse, en de oorspronkelijke Chinezen als laagste klasse. Vele moslims kregen hierdoor posities van leiding toegewezen in China.¹⁰

Sajjad Adjal Sjemsoeddien 'Oemar werd bijvoorbeeld aangesteld als gouverneur voor de Yunnan

De Chinese provincies waar Islam zich als eerste vestigde.

provincie in het zuid-westen van China. Yunnan floreerde onder zijn leiderschap omdat hij belastingen verlaagde, irrigatie werken aanlegde, scholen bouwde en respect toonde voor alle in Yunnan aanwezige religieuze groeperingen.¹¹

De zoon van Sajjad Adjal Sjemoeddien, 'Oemar Nasseroddien, was aangesteld als gouverneur voor de provincie Shaanxi. Na de dood van zijn vader in het jaar 1279 naar christelijke jaartelling nam hij het gouverneurschap voor Yunnan over. Nasseroddien werkte ter verspreiding van Islam onder de Chinezen.¹²

Ten gevolge van zulke en andere inspanningen ter ondersteuning van Islam, en hiernaast het beleid van de Mongolen om ambachtslieden uit Arabië en Centraal-Azië over te brengen naar China, leefden er tegen het einde van de Mongoolse overheersing van China, in de 14e eeuw naar christelijke jaartelling, omstreeks 4 miljoen moslims in China op een totale bevolking op dat moment van omstreeks 80

miljoen. De moslims waren daarmee de grootste minderheid in China.¹³

De Mongoolse Yuan-dynastie in China maakte tijdens de 14e eeuw plaats voor de Ming-dynastie. De vestiger van deze dynastie was Zhu Yuanzhang die bekend zou worden als keizer Hong Wu. Tijdens zijn bewind van 1368 naar christelijke jaartelling tot 1398 naar christelijke jaartelling behielden de moslims in China hun vooraanstaande positie. Ten minste tien generaals in het leger van keizer Hong Wu waren moslim, waaronder Chang Yuchun, Hu Dahai, Feng Shen, Ding Dexin, Mu Ying en Lan Yu. Tezamen stonden zij bekend als de "Tien Moslim Verdedigers van de Ming (dynastie)".¹⁴ Keizer Hong Wu eerbiedigde Islam en de moslims zozeer dat hij een gedicht met lofprijzingen over Islam en Profeet Mohammed ﷺ schreef¹⁵:

至聖百字讚 乾坤初始 天籍注名 傳教大聖 降生西域 授受天經 三十部冊 普化衆生 億兆君師 萬聖領袖 協助天運 保庇國民 五時祈祐 默祝太平 存心真主 加志窮民 拯救患難 洞徹幽冥 超拔靈魂 脫離罪業 仁覆天下 道冠古今 降邪歸一 教名清真 穆罕默德 至聖貴人 穆罕默德 清真北寺	Sinds de schepping van het universum, Had God deze grootse, Tot het geloof uitnodigende man, Aangesteld. In het westen werd hij geboren, En ontving hij het Heilige Schrift, Een boek bestaande uit 30 delen, Om de schepping te leiden. Heerser over alle heersers, Leider van de heiligen, Ondersteund door de Hemelen, Om zijn natie te beschermen, Middels vijf dagelijkse gebeden, Stilzwijgend hopende op vrede, Zijn hart gericht tot Allah. Macht gevende aan de armen, Hen beschermende tegen calamiteiten, Ziende door middel van de Ongeziene, De zielen en geesten beschermende, Tegen alle slechte daden, Genade voor de wereld, Verbinding met de oudheid, Majestueus pad, Dat alle kwaad vernietigt. Zijn religie is puur en waar, Mohammed, De Nobele.
---	---

Keizer Hong Wu liet verder moskeeën bouwen in verschillende Chinese steden zoals Xijing, Nanjing, Fujian en Guangdong.¹⁶ Tegelijkertijd introduceerde keizer Hong Wu echter een beleid van “Sinificatie” waaronder niet-Chinese tradities en gebruiken werden ontmoedigd of zelfs verboden. Ten gevolge hiervan waren de moslims in China tegen het einde van de Ming-dynastie overgeschakeld op de Chinese taal, waar zij voor de komst van de Hong Wu gewoon waren Arabisch te spreken onder elkaar; gingen zij naar Chinese gewoontes gekleed, waar zij voorheen volgens Arabisch / Perzische gewoontes gekleed gingen¹⁷ en gebruikten zij Chinese namen waar zij in eerste instantie Arabische namen gebruikten, zoals “Ma” voor “Mohammed”, “Mai” voor “Moestafa” en “Moe” voor “Moestafa”, “Ha” voor “Hassan” en “Hoe” voor “Hoessein”.¹⁸

Keizer Hong Wu (1328 – 1398)

De moslims behielden hun vooraanstaande positie ook later tijdens de Ming-dynastie. Ten tijde van

keizer Zheng De was het koninklijke paleis vol met moslimadviseurs en kunstwerken van Arabische en Perzische origine. Keizer Zheng De hielp ook de moslims in Maleisië en Indonesië in hun strijd tegen de Portugezen.¹⁹ Omdat de Portugezen in het jaar 1511 naar christelijke jaartelling Malacca hadden veroverd liet de Chinese keizer bijvoorbeeld een aantal Portugese boodschappers in Guangzhou ter dood brengen.²⁰

Dzjeng He is de verpersoonlijking van de gerespecteerde positie die moslims innamen in China ten tijde van de Ming-dynastie. Hij werd omstreeks 1371 naar christelijke jaartelling geboren in de provincie Yunnan met de naam Ma (Mohammed) He. Hij was het achter-achter-achter-kleinkind van Sajjad Adjal Sjemsjoeddien ‘Oemar die ten tijde van de Yuan-dynastie de moslim gouverneur voor de provincie Yunnan geweest was. Hij werd benoemd tot admiraal van de Chinese marine en reisde tussen 1405 en 1433 naar christelijke jaartelling met zijn vloot ondermeer naar Taiwan, Brunei, de Indonesische eilanden Java en Sumatra, Thailand, Bangladesh, Sri Lanka, de Maldiven, Iran, Jemen, Mekka, Kenia en Mogadishoe in Somalië. De vloot van Dzjeng He bestond uit omstreeks 300 schepen met bijna 30.000 zeelui. Dzjeng He stierf tijdens zijn laatste zeereis. Hij wordt tegenwoordig beschouwd als één van de grootste helden in de Chinese geschiedenis.²¹

Het begin van de onderdrukking van Islam in

Keizer Hong Wu

China

In het jaar 1644 naar christelijke jaartelling ging de Ming-dynastie ten onder. Chinezen uit de provincie Mantsjoerije in het noord-oosten van China namen de controle over en vestigden de Qing-dynastie. De moslims van China verzetten zich tegen de komst van de Qing-dynastie. In de provinciën Gansu en Shaanxi kwam het zelfs tot oorlog. Volgens sommige geschiedkundigen omdat de moslims de Ming-dynastie wilden steunen. Volgens anderen, echter, om in naam van Islam zelf de macht te kunnen nemen. Wat de precieze oorzaak voor de rebellie ook geweest moge zijn, wat in Shaanxi en Gansu plaatsvond was dat twee leiders van de moslims in China, genaamd Mi Layin en Ding Guodong verschillende groepen moslims tezamen brachten en tijdens het voorjaar van 1648 de steden Ganzhou en Liangzhou innamen. Vervolgens trokken ze op naar een belangrijke legerpost van de Qing-dynastie in de plaats Gongchan, maar daar werden ze verslagen door het Qing-leger. De meeste moslims vluchtten en in het voorjaar van 1649 namen ze hun opstand weer op. Maar ook ditmaal eindigde de opstand in een nederlaag. Eind 1649 waren zowel Mi Layin en Ding Guodong gedood door het Qing-leger, en met hen tienduizenden moslim-strijders. De Qing-dynastie gaf vervolgens bevel om de moslims te verwijderen uit de grote steden van Gansu, zodat ze onder controle gehouden zouden kunnen worden.²² Dit was de eerste keer dat de moslim-minderheid in China echt onderdrukt en vervolgd werd. Maar het zou hier niet bij blijven.

De Qing-keizers behoorden tot de Mantsjoe stam die een minderheid was in China. Zij gebruikten daarom een verdeel en heers tactiek tegenover al de bevolkingsgroepen in China om hun positie te kunnen beschermen. Met andere woorden, ze probeerden de Han Chinezen, Tsang Chinezen (Tibetanen), Meng Chinezen (Mongolen) en Hui Chinezen (moslims) tegen elkaar op te zetten zodat ze zich niet zouden verzetten tegen de Mantsjoe heersers. Ten tijde van de Qing-dynastie begon daarom de onderdrukking van Islam in China. Het ritueel slachten, het bouwen van moskeeën en het verrichten van de Hadj werden allemaal verboden²³

In de 19e eeuw leidde deze onderdrukking tot grootschalige moslim-opstanden in China. In de

provincie Yunnan in het zuid-westen van China woonde een aanzienlijke groep Hui en de Qing-dynastie werkte daar om haat tegen deze bevolkingsgroep aan te wakkeren. In het midden van de 19e eeuw resulteerde dit beleid in een poging Yunnan etnisch te zuiveren. Tussen 1854 en 1856 werden tientallen Hui dorpen aangevallen en omstreeks 8.000 moslims vermoord – mannen, vrouwen en kinderen. Bij sommige aanvallen werden de moslims vermoord door hen levend in brand te steken. Op 19 mei 1856 vond de ergste misdaad plaats. In de hoofdstad van Yunnan, Kunming, organiseerde de hoogste Mantsjoe ambtenaar een pogrom tegen de moslims van de stad. In een periode van drie dagen werden al de moslims van Kunming op beestachtige wijze afgeslacht. Vrouwen werden eerst verkracht en daarna vermoord. Zwangere vrouwen werd eerst de buik opengereten. De buurten waar de moslims woonden werden daarna in brand gezet. Na deze misdaad begonnen ambtenaren van de Mantsjoe door heel de provincie Yunnan de Han-Chinezen aan te moedigen om de moslims te vermoorden.

De moslims van Yunnan waren echter niet bereid zichzelf als makke lammeren naar de slachtbank te laten leiden. Ze realiseerden zich dat de regering van Yunnan achter het geweld tegen hen schuilging en dat een verenigde arbeid noodzakelijk was om dit misdadige beleid te doen stoppen. In de stad Dali kwamen de Hui in opstand waarna de Hui van omringende steden en dorpen hen te hulp schoten. De Mantsjoe ambtenaren werden de stad uitgezet waarna Dali een veilig toevluchtsoord werd. De Hui in Dali kozen vervolgens één van hen tot leider voor de stad: Du Wenxiu. Geboren in het jaar 1823 naar christelijke jaartelling was Du Wenxiu de zoon van een Han-Chinees die zich tot Islam had bekeerd. Du's Islamitische naam was Soelayman bin 'Abdoerrahman en de mensen van Dali gaven hem de titel Soeltan Soelayman. Soeltan Soelayman zei dat zijn strijd niet tegen de Han-Chinezen was gericht maar tegen de tirannie van de Mantsjoe. Vele niet-moslims in Yunnan sloten zich daarom aan bij de moslim opstandelingen, ook omdat de moslims hen beter behandelden dan de ambtenaren en soldaten die loyaal waren aan de Qing keizer.²⁴

Tot 1868 was de Qing-dynastie niet in staat iets substantieels te ondernemen tegen Soeltan Soelayman,

mede door het feit dat zij ook op andere plaatsen met opstanden te maken hadden. Vanaf 1868 tot en met 1873 wist het leger van de Mantsjoe Yunnan echter langzaam maar zeker terug onder haar controle te brengen. Nadat Soeltan Soelayman in 1873 was gedood door het Mantsjoe-leger vermoordden de laatsten omstreeks één miljoen moslims in de provincie²⁵ Vele moslims vluchtten in reactie op dit geweld naar Birma, Thailand en Laos en zijn daar tegenwoordig bekend als de Panthay moslims.²⁶

Tussen 1862 en 1874 kwamen ook de moslims in de noordelijke provincies van China in opstand tegen de Qing-dynastie. In 1862 ontstonden onlusten onder de Hui moslims en de Han-Chinezen in de provincie Shaanxi. De Qing heersers vroegen de Han-Chinezen in de provincie zich te verenigen in milities om het reguliere Qing leger te versterken. Dit zorgde voor onrust onder de moslims omdat gelijke milities in andere provincies onder aansturing van de Qing ambtenaren waren overgegaan tot het aanvallen van Hui moslims. De moslims in Shaanxi begonnen daarom ter zelfverdediging eveneens milities op te richten. In april van 1862 ontstond een conflict tussen een militie van Han Chinezen en een moslim militie, waarna de Qing ambtenaren besloten tot een radicale oplossing voor het probleem: de Hui in de provincie moesten uitgeroeid worden. Deze beslissing leidde tot gewapende strijd waarbij de moslims verschillende steden in Shaanxi onder hun controle brachten. De strijd verspreidde zich ook tot de provincie Gansu

gers werden.²⁸ Er bestond daarom onder de moslims grote weerzin tegen de overheersing door de Mantsjoe Chinezen en daarom waren berichten van moslim-opstanden tegen de Qing in de provinciën Shaanxi en Gansu voldoende om ook in Xinjiang een opstand te ontkenen. In 1864 vielen moslims de kantoren van de ambtenarij en de kampen van de Qing-legers aan en doodden de vertegenwoordigers van het Qing-gezag. Mohammed Jaoeb bin Mohammed Latief, alias Jaoeb Beg, nam vervolgens de controle over Xinjiang.

De voorouders van Jaoeb Beg waren oorspronkelijk afkomstig uit het gebied Xinjiang. Generaties eerder waren ze echter van daar verhuisd naar Samarkand (tegenwoordig Oezbekistan). Jaoeb was de zoon van een Islamitische rechter en werd geboren omstreeks 1820. In Xinjiang zag hij zichzelf als dienaar van de Khalifa in Istanboel. Voor deze reden schonk de Khalifa 'Abdoelhamid in het jaar 1873 hem de titel Emier al Moe'uminien (leider van de gelovigen). De Khalifa bevoorradde ook het leger van Jaoeb met wapens, kanonnen en munitie. De Khalifa stuurde ook legerofficieren om Jaoeb te helpen zijn leger te organiseren en trainen volgens de principes van het Ottomaanse leger. Zij waren Mehmet Joesoef, Joesoef Isma'iel, Isma'iel Haqq en Zamaan Bey. Jaoeb Beg liet uit dank hiervoor de vrijdagpreek vervolgens uitgaan namens de Khalifa in Istanboel en de munten die hij liet drukken droegen eveneens de naam van de Khalifa. Hij stuurde ook een boodschapper naar

waar de moslim zich ook verenigden en milities oprichten. De reactie van de Qing was meedogenloos. Ze stuurden hun beste generaal – Zuo Zongtang – eerst naar Shaanxi en daarna Gansu om hun controle te herstellen. En ze gaven hem vrije hand om te doen wat hij wilde hiervoor. Het kostte Zuo bijna acht jaar om zijn missie te volbrengen, maar hij heroverde beide provinciën. Als onderdeel van dit proces vermoorde hij bijna al de moslims van Shaanxi en Gansu. Ten gevolge hiervan zijn er vandaag de dag in Shaanxi en Gansu nog slechts een minimaal aantal moslims.²⁷

Tussen 1755 en 1757 hadden de Qing het Karachaniden-Kanaat Rijk veroverd op de moslims en geïntegreerd in China. Het gebied werd door de Qing Xinjiang genoemd. Om het onder hun controle te kunnen houden, organiseerden ze na de verovering een genocide tegen de oorspronkelijke bewoners van het gebied waarbij naar schatting 60% van de totale bevolking werd gedood, oftewel 600.000 moslims. Verder organiseerden ze de verhuizing van grote aantallen Han-Chinezen naar het gebied ter vervanging van de moslims, waardoor de moslims in hun eigen thuisland tweederangs bur-

de Khalifa met de boodschap dat hij, Jaqoeb Beg, zwoor gehoorzaam te zullen zijn aan de Khalifa en tot het einde van zijn leven de orders van de Khalifa zou opvolgen, en dat hij hoopte dat de moslims van Centraal-Azië spoedig terug verenigd zouden zijn met de rest van de moslims in de Islamitische Staat Al Khilafa.

Jaqoeb Beg

Onder de Emier al Moe'uminien Jaqoeb Beg keerden de moslims van Xinjiang met overtuiging terug naar Islam. De overheersing door de niet-moslims had de religieuze waarden van de samenleving ernstig aangetast. Vele moslims dronken alcohol, er was losbandigheid en de Islamitische kledingsvoorschriften werden grotendeels genegeerd. Jaqoeb Beg was echter anders. Hijzelf leefde de Islamitische regels strict na. Als leider bracht hij de Sjarie'a terug in de samenleving, organiseerde de moskeeën en de oproep tot gebed, en maakte scholing toegankelijk voor de mensen. Hij gaf mensen de positie van moehtasib met de verantwoordelijkheid om de handelaren de Islamitische wetten betreffende kopen en verkopen te laten naleven. Hij maakte de positie van Qadi, Islamitische rechter, ook meer prominent en hij schafte de niet-Islamitische belastingen van de Qing af en verving dezen door de Islamitische belastingen zoals 'oesjr en charadj. De invloed van deze maatregelen op de samenleving was merkbaar voor iedere bezoeker.

In 1874 was de situatie in Shaanxi en Gansu zo dat Qing-generaal Zuo Zongtang op kon trekken naar Xinjiang. Hij bereidde een leger van omstreeks 40.000 man voor, waarbij hij geholpen werd door de Russen die hem voorzagen van voedsel. In 1875 trok dit leger op naar de hoofdstad van Xinjiang, Oeroemqi. Toen het nieuws hiervan Jaqoeb Beg bereikte, bereidde hij zijn leger voor. Hij gaf de Ottomaanse officieren die zijn leger trainden het bevel over specifieke onderdelen van zijn leger dat bestond uit ongeveer 20.000 man. Hij trok in eerste instantie niet ten strijde tegen de Chinezen, mogelijk omdat hij hen zijn land in wilde laten trekken zodat hij hen op zijn eigen terrein kon aanvallen. Het Chinese leger kon dus eenvoudig Oeroemqi innemen. Zuo Zongtang liet zijn leger vervolgens hun posities versterken om de winter in Oeroemqi

Jaqoeb Beg

door te brengen. In het volgende voorjaar, van het jaar 1876, trokken de Chinezen op om de rest van Xinjiang in te nemen. Op dat moment overleed Jaqoeb Beg echter, meest waarschijnlijk aan een beroerte. De staat die hij opgebouwd had stortte vervolgens in en in 1877 was de Chinese controle over Xinjiang terug herstelt.²⁹

De voortdurende onderdrukking van Islam in China tijdens de 20e eeuw

Aan het begin van de 20e eeuw probeerde Khalifa 'Abdoelhamied II de banden tussen de Islamitische Staat Al Khilafa en de moslims in China aan te halen. In 1901 stuurde hij Enver Pasja als officiële gezant naar China. Overal waar Enver Pasja aankwam werd hij enthousiast ontvangen door de lokale moslims. Khalifa 'Abdoelhamied II betaalde ook voor de vestiging van de Hamidiya Universiteit in Beijing die in 1908 geopend werd [30] en hij stuurde in het geheim geleerden naar China om de moslims van leiding te voorzien.³¹

De openingsceremonie voor de Hamidiya Universiteit in Beijing.

Mede door de inspanningen van Khalifa 'Abdoelhamied II begonnen de moslims in China hun banden met het Midden-Oosten aan te halen. Dit had

ook te maken met het feit dat ze tegen het einde van de Qing-dynastie minder onderdrukt werden. Tussen 1923 en 1934 maakten ten minste 834 de reis naar Mekka om de Hadj te verrichten. Hierdoor begonnen de moslims in China zichzelf meer te zien als “moslims in China” dan als “Chinese moslims”.³²

In 1911 kwam er een einde aan de Qing-dynastie. De volgende bijna 40 jaar was een tijd van grote onrust. Enerzijds vochten de Chinezen onderling, met een conflict tussen een door communisme geïnspireerde partij aangevoerd door Soen Yat Sen en een door kapitalisme geïnspireerde partij aangevoerd door Tsjang Kai Chek. Anderzijds was er de Japanse bezetting van 1931 tot 1945. In 1949 wonnen de communisten de strijd. Ze brachten China – met uitzondering van Taiwan – onder hun controle waarna relatieve rust terugkeerde.

Nadat de communisten China stevig onder hun controle hadden gebracht begonnen ze te werken om ook Islam en de moslims in China onder controle te brengen. Tussen 1950 en 1979 leidde dit tot de instelling van wetten en regels die de onderdrukking van Islam ten tijde van de Qing-dynastie terug deed keren. Moskeeën werden verboden, Hadj werd verboden, et cetera. Sinds 1979 is er iets meer ruimte voor Islam in China, maar alles blijft nauwgezet gecontroleerd. De Chinese Islamitische Vereniging

is door de Chinese regering opgericht enerzijds ter “verspreiding van (de leerstellingen van) de Koran” en anderzijds ter “bestrijding van Islamitisch extremisme”. De Vereniging bepaalt daarom in welke ideeën de moslims in China mogen geloven en in welke ideeën niet. En zij schrijft de preken en lezingen over Islam die in het land gegeven mogen worden. [33] Zaken die de Chinese regering ziet als “uitingen van extremisme” worden verboden. Op sommige plaatsen, voornamelijk in Xinjiang, worden zelfs het dragen van de Islamitische hoofddoek, het bezoeken van de moskee en het vasten tijdens Ramadan door de Chinese regering gezien als “extremisme” en daarom verboden.³⁴

Er leven momenteel omstreeks 10 miljoen Hui moslims in China, naast een verdere 10 miljoen Oeigoeren.

De provincies waar de moslims in China tegenwoordig wonen.

¹⁴“Familiar Strangers: A History of Muslims in Northwest China”, Jonathan Lipman, 1997

²⁴“Islam in China”, Mi Shoujiang en You Jia, <http://english.ts.cn/zt/Islam/CHAPTER%201%20SPREAD%20AND%20DEVELOPMENT%20OF%20ISLAM%20IN%20CHINA%20.htm>

³Deze ontmoeting is ook gedocumenteerd in de Chinese archieven. Hierin wordt vermeld dat de moslims, net zoals volgens de Islamitische bronnen, zich weigerden te onderwerpen aan de keizer en in plaats hiervan een prijs van hem eisten, waarmee hij akkoord ging. Zie: “The Tungan Rebellion: An examination of the causes of the Muslim rebellion in mid-nineteenth century northwest China”, Lewis Ouksel, <http://history.emory.edu/home/assets/documents/endeavors/volume2/LewisOuksel.pdf>

⁴Ibidem noot 2

⁵“Cheng Ho and Islam in Southeast Asia”, Dasheng Chen, 2009

⁶Ibidem noot 2

⁷http://en.wikipedia.org/wiki/An_Lushan_Rebellion

⁸“Eurasian Crossroads: A History of Xinjiang”, James A. Millward, 2010

⁹“Islam in China”, Rafael Israeli, www.politicsandreligionjournal.com/images/pdf_files/engleski/volume6_no2/israeli.pdf

¹⁰Ibidem noot 9

¹¹Ibidem noot 5

¹²Ibidem noot 9

¹³Ibidem noot 9

¹⁴http://en.wikipedia.org/wiki/Islam_during_the_Ming_dynasty

¹⁵http://en.wikipedia.org/wiki/The_Hundred-word_Eulogy

¹⁶http://en.wikipedia.org/wiki/Hongwu_Emperor

¹⁷Ibidem noot 5

¹⁸http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Islam_in_China

¹⁹http://en.wikipedia.org/wiki/Zhengde_Emperor

²⁰http://en.wikipedia.org/wiki/Islam_during_the_Ming_dynasty

²¹http://en.wikipedia.org/wiki/Zheng_He

²²“The Great Enterprise: The Manchu Reconstruction of Imperial Order in Seventeenth-Century China”, Frederick Wakeman Jr., 1985

²³“Ethnic Identity and National Conflict in China”, Arabinda Acharya, Rohan Gunaratna en Wang Pengxin, 2010

²⁴“Blinkered Visions: Islamic Identity, Hui Ethnicity, and the Panthay Rebellion in Southwest China, 1856 – 1873”, David Atwill, 2003

²⁵http://en.wikipedia.org/wiki/Panthay_Rebellion

²⁶Ibidem noot 9

²⁷“The Tungan Rebellion: An examination of the causes of the Muslim rebellion in mid-nineteenth century northwest China”, Lewis Ouksel, <http://history.emory.edu/home/assets/documents/endeavors/volume2/LewisOuksel.pdf>

²⁸http://en.wikipedia.org/wiki/Zunghar_Genocide

²⁹“Holy War in China: The Muslim Rebellion and State in Chinese Central Asia, 1864-1877”, Hodong Kim, 2004

³⁰“Turkish Foreign Policy in Post Cold War Era”, Idries Bal, 2004

³¹“A century-old Ottoman legacy in China”, Today’s Zaman, 2010, www.todayszaman.com/tz-web/news-199081-a-century-old-ottoman-legacy-in-aquachina.html

³²Ibidem noot 22

³³Ibidem noot 22

³⁴“Wary of Islam, China Tightens a Vise of Rules”, The New York Times, 2008, www.nytimes.com/2008/10/19/world/asia/19xinjiang.html?pagewanted=all&_r=0

HET ANTI-RADICALISME BELEID IS VALS, HYPOCRIET, INEFFECTIEF EN GEDOEMD OM TE MISLUKKEN

Men zegt dat de seculiere vrijheden – vrijheid van denken, vrijheid van meningsuiting, enzovoorts – tot de kernwaarden van de Nederlandse samenleving behoren. De Nederlandse overheid zegt ook altijd het “waarborgen” van deze vrijheden, oftewel ervoor zorgen dat iedereen in Nederland deze vrijheden kan genieten, als haar primaire taak te zien. Tegelijkertijd voert de regering echter beleid dat ingaat tegen deze vrijheden.

Het beste voorbeeld is het anti-radicaliseringsbeleid. Het Actieplan Polarisatie en Radicalisering geeft de volgende definitie van “radicalisme”: “Radicalisering is de bereidheid om diep ingrijpende veranderingen in de samenleving (eventueel op ondemocratische wijze) na te streven, te ondersteunen of anderen daartoe aan te zetten. Ingrijpende veranderingen zijn ontwikkelingen die een gevaar kunnen opleveren voor de democratische rechtsorde (doel), vaak met ondemocratische methoden (middel), die afbreuk doen aan het functioneren van de democratische rechtsorde (effect).”

Gezien deze definitie is het opvallend dat de Nederlandse regering haar anti-radicaliseringsbeleid

concentreert op de moslims. De moslims in Nederland hebben vanwege hun Islam weliswaar op de meeste kwesties een visie die fundamenteel anders is dan de visie die voortkomt uit de seculier liberale ideologie, maar er bestaan in Nederland geen moslimstemmen die oproepen tot omverwerping van de seculier liberale orde in Nederland en implementatie van hun Islamitische visie. Oftewel, van het “nastreven van ingrijpende veranderingen in de samenleving” is geen sprake bij de moslims. Dat de Nederlandse regering haar anti-radicaliseringsbeleid op moslims richt is daarom vals.

Het betekent ook dat het anti-radicaliseringsbeleid in de praktijk is gericht tegen mensen die er fundamenteel andere meningen op na houden. Het zijn de mensen die niet-seculier liberale ideeën hebben die geïdentificeerd moeten worden en zij moeten “gederadicaliseerd” worden. Blijkens nieuwsberichten heeft de gemeente van Amsterdam daarom afspraken gemaakt met politie en justitie om “Amsterdammers te beschermen tegen extremistische uitingen”. Het gevolg hiervan is dat in Amsterdam gemeente, politie en justitie samenwerken om te voorkomen dat mensen “radicale” meningen kunnen communiceren tot anderen. Zo kwam het dat het Amsterdamse jongerencentrum Argan een

debat over “jihadstrijders” op last van burgemeester Eberhard van der Laan heeft moeten aflassen omdat ik aan het debat zou deelnemen. Mijn partij Hizb ut Tahrir is een politieke partij die haar ideeën en mening baseert op Islam en niet op de seculier liberale ideologie. De partij is dus radicaal volgens de Nederlandse regering en Amsterdam heeft daarom Argan onder druk gezet om Hizb ut Tahrir niet een podium te geven voor het uiten van haar meningen. Het is duidelijk dat dit alles ingaat tegen zowel de seculiere vrijheid van denken als de seculiere vrijheid van meningsuiting en dit maakt het Nederlandse anti-radicaliseringsbeleid naast vals tevens hypocriet.

Hoe is dit toch mogelijk, kan men zich afvragen, dat in seculier liberaal Nederland de regering zo bang is voor “andere” ideeën? Het kan niet anders dan te maken hebben met angst voor de ideeën van Islam.

Islam heeft een trotse geschiedenis wanneer het aankomt op het overtuigen van mensen. Sinds haar komst zo’n 1400 jaar geleden hebben miljoenen mensen over heel de wereld de ideeën van Islam geadopteerd, zowel christenen als joden, hindoes, boeddhisten, animisten, vuuraanbidders en atheïsten. Meer dan anderhalf miljard mensen zijn moslim tegenwoordig en men kan niet zeggen dat hun Islam de trend doormaakt die het christendom op de meeste plaatsen in de wereld doormaakt. De meeste christenen ruimen steeds minder plaats in voor het christendom in hun leven of dwingen de kerk haar dogma’s te veranderen. In de moslimwereld, daarentegen, is de wens tot terugkeer naar de oorspronkelijke Islamitische leerstellingen steeds duidelijker waarneembaar.

Deze unieke capaciteit van Islam om mensen te overtuigen van haar juistheid bestaat nog steeds en ook de westerse wereld ervaart haar tegenwoordig. Sinds de komst van de moslims uit de moslimwereld naar het westen bekeren alsmaar meer westerlingen zich tot Islam. In Nederland leven ondertussen zeker 14.000 “bekeerde moslims” en in België meer dan 50.000. Wat ook opvalt is dat de aantallen bekeerlingen tot Islam in Nederland sinds de introductie van het anti-radicalisme beleid alleen maar zijn toegenomen. Schattingen uit 2010 spraken over ten minste 500 mensen per jaar die zich bekeren tot Islam, enkel in Nederland. Dit toont aan dat al het werk om de adoptie van de voor

de seculier liberale ideologie “vreemde” ideeën van Islam tegen te gaan niet effectief is geweest.

Er is niets dat de Nederlandse regering hiertegen zou moeten willen doen.

Ieder mens gaat op enig moment in zijn leven door een natuurlijk proces waarin hij zijn eigen ideeën toetst om hen te bevestigen danwel in te ruilen voor andere ideeën. Dit proces is gebaseerd op denken op basis van argumenten. Het is juist vanwege deze natuurlijke realiteit dat de bedenkers van de seculier liberale ideologie hebben opgeroepen tot vrijheid van denken en vrijheid van meningsuiting. Propaganda (proberen de realiteit mooier of slechter te doen lijken dan deze daadwerkelijk is) en repressie (proberen sommige argumenten voor of tegen een ideologie onbekend te houden) kunnen het natuurlijk proces van denken over ideeën niet stoppen, enkel langer laten duren. Men kan de argumenten voor de seculier liberale ideologie namelijk niet veranderen en evenmin de realiteit die deze seculier liberale ideeën tot stand hebben gebracht in de mensen en in de samenlevingen die haar aanhangen. Hetzelfde geldt voor Islam. Men kan de argumenten voor Islam niet veranderen noch de transformatie die Islam tot stand brengt in de mensen die haar adopteren. Uiteindelijk zullen deze realiteiten dus de kwestie beslissen en bepalen welke ideeën de mensen adopteren, met of zonder propaganda of repressie.

Het anti-radicalismebeleid van de Nederlandse regering is in feite een vorm van propaganda en repressie omdat het “vreemde ideeën” het imago van “gevaarlijk” probeert te geven en de mensen bang wil maken om deze ideeën te overdenken. Dat dit gedoemd is te mislukken bewijzen de ervaringen van de mensen die vroeger voor dezelfde redenen heksenjachten en boekverbrandingen organiseerden.

LIDMAATSCHAP

Ja, ik neem een jaar abonnement op Expliciet Magazine, totdat ik schriftelijk weer opzeg.
Ik zal jaarlijks € 15,- contant voldoen, of overmaken op onderstaand bankrekening nummer.

NAAM: _____ M/V _____

STRAAT: _____ NR: _____

POSTCODE: _____ PLAATS: _____

GEBOORTE DATUM: _____ EMAIL @: _____

HANDTEKENING: _____

stuur deze bon + overschrijvingbewijs naar

***Abonnementen Service
Postbus 51043
3007 GA Rotterdam***

Ten name van Dhr. F. Babayigit
Nederland rekening nummer:
giro 7711613

of
Ten name van Expliciet Magazine
België rekening nummer:
735 - 000-6625-17

Ja, ik neem een jaar abonnement op Expliciet Magazine, totdat ik schriftelijk weer opzeg.
Ik zal jaarlijks € 15,- contant voldoen, of overmaken op onderstaand bankrekening nummer.

NAAM: _____ M/V _____

STRAAT: _____ NR: _____

POSTCODE: _____ PLAATS: _____

GEBOORTE DATUM: _____ EMAIL @: _____

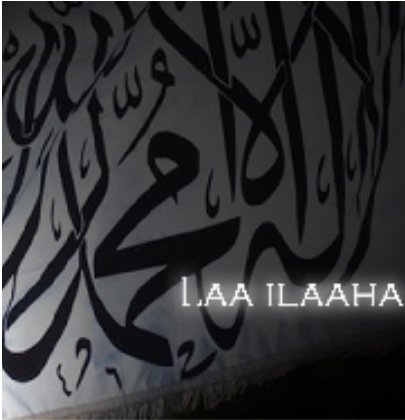
HANDTEKENING: _____

stuur deze bon + overschrijvingbewijs naar

***Abonnementen Service
Postbus 51043
3007 GA Rotterdam***

Ten name van Dhr. F. Babayigit
Nederland rekening nummer:
giro 7711613

of
Ten name van Expliciet Magazine
België rekening nummer:
735 - 000-6625-17

ÉÉN 'AQIEDA

LAA ILAAHA ILL ALLAH MOHAMMAD AR RASOELALLAH

EEN BOEK

AL KORAN AL KARIEM

ÉÉN STAAT

DE ISLAMITISCHE STAAT MET DE WET VAN ALLAH (ﷻ)

EEN OEMMA

WWW.EXPLICIET.NL